

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXIII П'ЯТНИЦЯ, 21 ЛИПНЯ 2006 РОКУ ЧИСЛО 29 VOL. CXII FRIDAY, JULY 21, 2006 No. 29

Збройний конфлікт між Ізраїлем і Ліваном - на межі війни

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Від 16 липня десятки тисяч чужоземців покидають Ліван автами, літаками чи кораблями – в той час, як ізраїльські вояки та повстанці „Гезболи" продовжують взаємні напади. Бойові акції почалися 12 липня, після того, як бійці „Гезболи" на півдні Лівану перейшли кордон північного Ізраїлю та полонили двох ізраїльських вояків. У відповідь вечором того ж дня ізраїльські літаки напали на бази „Гезболи" у південному Лівані.

Від 12 липня обидві сторони щоденно обмінюються нападами. 14 липня ізраїльські літаки знищили головну квартиру „Гезболи" у Бейруті та збомбили дороги довкруги Бейрутського летовища, як і шляхи в Лівані, котрі провадять до Сирії та Ірану. Уряди обидвох країн підтримують „Гезболу". Зі своєї сторони „Гезбола" вистрілила ракети типу „Катюша" в ізраїльські міста Гайфу, Суфад, Шломі та Тіберіяс на півночі Ізраїлю. Згідно з військовими експертами, Росія продала згадані ракети Іранові, а Іран передав ракети „Гезболі".

Провідники „Гезболи" 12 липня повідомили, що перейшли кордон Ізраїлю та полонили ізраїльських вояків, щоб з мусити Ізраїль повернути їм ув'язнених бійців „Гезболи". Шість років тому в 2000 році бійці „Гезболи" полонили трьох ізраїльських вояків, які згинули під час нападу, а чотири роки після того виміняли їхні тіла за 430 палестинських і ліванських в'язнів з ізраїльських тюрм.

(Закінчення на стор. 4)

Завершилася зустріч „Великої вісімки"

ПАРСИПАНІ, Н.Дж. – З 15 по 17 липня в Санкт-Петербурзі відбулася зустріч країн-учасниць „Великої вісімки" (G-7 плюс Росія). Президент Дж. Буш прибув 14 липня, напередодні зустрічі, де зустрівся з Президентом Росії В. Путіним. Росія вважає себе енергетичною наддержавою і прагне відігравати важливу ґльобальну ролю. Але у ставленні Вашінґтону зберігається невизначеність – чи вважати Росію союзником у ґлобальній війні проти тероруру, чи державою, що повертається до авторитаризму, як сказав віце-президент Дік Чейні.

Але слід зберігати партнерські стосунки з Росією, роля якої зросла за умов поглиблення кризи в Іраку, Ґазі та Лівані. Російське вето у Раді Безпеки стає знову вагомим. Взаємини між Росією та США були прохолодними кілька останніх місяців, але перед зустріччю відчулося деяке потепління.

Перед виїздом Президента Джорджа Буша на зустріч „Великої вісімки" у Санкт-Петербурзі український „кокус" – група американських конґресменів, які проявляють особливе зацікавлення до України – звернулися з відкритим листом до Президента Джорджа Буша. Законодавці закликали його ще раз підтвердити намір США підтримати рух України до евроатлантичної інтеґрації, переконати Росію не використовувати залежність України від російського газу. Загалом кокус налічує 43 члени.

15 липня, перший день зустрічі, Росія та США не підписали угоди щодо вступу Росії до СОТ.

(Закінчення на стор. 3)

Чи дасть собі раду Верховна Рада?

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – У вівторок, 18 липня, на ранковому засіданні у Верховній Раді її голова О. Мороз повторно підписав і надіслав Президентові України В. Ющенкові подання щодо призначення керівника Партії Реґіонів Віктора Януковича прем'єр-міністром України. На це Ю. Тимошенко заявила, що у парляменті відбувся „справжній політичний переворот". За її словами, більшість, яка склалась у парляменті, є „політично нелегітимною", тому що не спирається на більшість суспільства, також ця більшість є „морально нелегітимною", оскільки замішана на „продажності такого маштабу", якого ще не знала Україна.

Щоб не уривалася нитка, котра зв'язує події в Україні у суцільний процес, доцільно повернутися до п'ятниці, 14 липня, коли свіжоспечений голова Верховної Ради О. Мороз досить уміло створював враження, нібито парлямент енерґійно і продуктивно працює. Тривало формування парляментських комітетів. О. Мороз нагадав, що розподіл депутатів по комітетах має здійснюватися за професійною ознакою і за їхнім бажанням; має бути збережене пропорційне представництво; у комітеті має бути не менше семи і не більше 20 народних депутатів – згідно з постановою, ухваленою депутатами напередодні, 13 липня. Голова запевнив, що вже не буде таких комітетів, до яких входитимуть по 35-40 народних депутатів, як це було у парляментах минулих скликань, коли народні депутати йшли у Комітет ВР з закордонних справ, щоб їздити за кордон, а в Комітет ВР з питань бюджету, щоб впливати на все те, що пов'язано з діяльністю Кабінету Міністрів.

Після цього О. Мороз з олімпійським спокоєм закрив сесійне засідання до вівтірка, 18 липня. Тобто залишив без найменшої уваги Звернення Президента до Верховної Ради, оприлюднене ще попереднього дня, 13 липня, зокрема істотне зауваження В. Ющенка з приводу незаконности новоствореної реґіоналами, соціялістами і комуністами парляментської коаліції, оскільки „статтею 83 Конституції України визначено, що формування, організація та припинення діяльності коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України встановлюється Конституцією України та реґламентом Верховної Ради України. За цими актами суб'єктом коаліції є депутатська фракція, а не народний депутат України, зі складу коаліції можуть вийти лише депутатські фракції,

(Закінчення на стор. 3)

Активісти громадської партії „Пора" пікетують приміщення Верховної Ради України в Києві 18 липня 2006 р. „Пора" почала довготривалу акцію біля стін Верховної Ради під назвою „Розморожена демократія". Метою акції є недопущення до влади „антикризової коаліції".

Прихильники БЮТ пікетують приміщення ВР України в Києві 18 липня 2006 р. У пікетуванні ВР беруть участь близько 4 тис. прихильників Партії Реґіонів, КПУ, СПУ і близько 4 тис. активістів БЮТ.

Усі фото: УНІАН

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Україна приєдналася до ЕС у конфлікті з О. Лукашенком

КИЇВ. – Україна приєдналася до заяви Евросоюзу, у якій закликає владу Білорусі звільнити колишнього кандидата в президенти Білорусі Олександра Козуліна. „ЕС глибоко стурбований засудженням 13 липня 2006 року колишнього кандидата в президенти Білорусі Олександра Козуліна на п'ять з половиною років ув'язнення", – сказано у заяві. Евросоюз, а з ним й Україна вважають ув'язнення О. Козуліна, що базується на звинуваченнях у хуліганстві й порушенні громадського порядку, політично мотивованим. ЕС переконаний, що це черговий приклад спроб влади Білорусі покарати демократичну опозицію за використання ними їхніх демократичних прав.

СБУ викрила у Києві фірми, які вивозили валюту

КИЇВ. – Управління СБУ в Києві викрило 28 комерційних структур міста, які незаконно переводили і зберігали валютні кошти на банківських рахунках за межами України, повідомили 19 липня у прес-центрі СБУ . Схема, за якою підприємці вивозили гроші за кордон, передбачала оплату контрактів з чужоземними партнерами. „Наприклад, одне з товариств перерахувало за кордон понад п'ять мільйонів гривень під угоду на придбання американських автомобілів. Інше столичне комерційне товариство під контракт на придбання вінд переказало на закордонні рахунки чужоземних партнерів , 4 млн. 800 тисяч гривень". У всіх виявлених співробітниками СБУ фактах порушень посадові особи столичних торговельних структур не зважали на те, що, отримавши кошти, чужоземні фірми не виконували умов контрактів. Міністерство економіки України, розглянувши справу, застосувало до порушників спеціяльні санкції. 28 київським підприємствам призупинено дозволи на зовнішноекономічну діяльність, доки вони не повернуть з-за кордону гроші або ж не отримають товарів за укладеними контрактами. Загалом, в першому півріччі з-за кордону повернуто валютних цінностей на суму 20 млн. 560 тисяч гривень.

Пом'янули героїв УПА

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – 15 липня відбулося традиційне сходження на гору Яворина, де у липні 1946 убито крайового провідника УПА Ярослава Мельника на псевдо „Роберт", – енкаведисти закидали гранатами бункер, в якому він перебував разом з дружиною та піврічною донькою. Учасники яворинського сходження пройшли повстанськими стежками та перевалами понад 20 кілометрів. Відвідали відновлений місцевими жителями бункер, який розміщений на схилі гори, та взяли участь у проведеній тут Панахиді. Опісля гірськими стежками пройшли до цвинтаря старшинської школи „Олені" – вклонитися полеглим героям та послухати спогади очевидців тих подій.

Тележурналіст М. Леонтьєв – персона нон-ґрата в Україні

КИЇВ. – Українське міністерство закордонних справ 14 липня підтвердило, що провідному російському тележурналістові Михайлові Леонтьєву заборонено в'їзд в Україну за висловлювання, які названо підбурюванням до міжнаціональної ворожнечі та посягання на територіяльну цілісність і суверенітет України. Раніше офіційний Київ назвав небажаними особами в Україн російських політичних діячів – серед небажаних в Україні росіян називали депутатів Володимира Жириновського, Константина Затуліна, за подібними звинуваченнями, посилаючись на українські закони. Офіційна Москва 19 липня назвала недружнім актом з боку Києва заборону на в'їзд до України кількох російських діячів. Російське міністерство закордонних справ у спеціяльній ноті каже, що такі дії не сприяють добросусідству та співпраці країн, і закликає скасувати заборону.

Як українці оцінюють діяльність Президента і Верховної Ради

КИЇВ. – Нинішня політична ситуація викликає занепокоєння і тривогу у 73.8 відсотка громадян України, повідомив 17 липня керівник Центру соціяльних досліджень „Софія" Олександр Левцун. Про це свідчать висліди опитування проведеного Центром соціяльних досліджень „Софія" 3-11 липня. „Три чверті опитаних вважають, що все, що відбувається сьогодні в Україні, йде в неправильному напрямку. Лише 13.1 відсотка опитаних дотримуються протилежної думки", – сказав О.Левцун. За його словами, 81.2 відсотка опитаних так чи інакше неґативно оцінюють і діяльність Верховної Ради України. „Істотно збільшилася кількість тих, хто неґативно оцінює діяльність Президента України Віктора Ющенка. Якщо в квітні цього року таких було 54.1 відсотка, то в липні вже 67.4 відсотка", – відзначив соціолог.

В Іраку поранено українських старшин

КИЇВ. – В Іраку внаслідок вибуху 17 липня поранені двоє українських старшин. За повідомленням Міністерства оборони України, підполковник Сергій Колобилин та майор Сергій Тищенко їхали у складі колони словацького контингенту неподалік міста Ед-Діванія. Численні осколкові поранення вони отримали внаслідок вибуху саморобного фуґасу. Наразі старшини в лікарні. За словами лікарів, загрози їхньому життю немає. У зв'язку з цим випадком українським військовим в Іраку заборонили виїжджати за межі таборів.Тепер в Іраку перебуває 43 українських військовослужбовці. Їхнє завдання – вишкіл іракських силових структур.

„НУ "вимагає переобрати першого заступника голови БР

КИЇВ. – Фракція бльоку „Наша Україна" вимагає провести повторні вибори першого заступника голови Верховної Ради Адама Мартинюка, оскільки вважає, що ця фракція та фракція бльоку Юлії Тимошенко опинилися в опозиції, і саме вони мають претендувати на посаду першого заступника голови ВР, заявив 17 липня Представник „Нашої України" Р. Безсмертний. Він також додав, що його бльок має пропозиції щодо розподілу комітетів та першочерговости приведення до присяги конституційних суддів. Провідник Комуністів П. Симоненко заявив, що позиція „Нашої України" та Бльоку Юлії Тимошенко є визнанням антикризової коаліції. Але Р. Безсмертний сказав, що Наша Україна залишається в опозиції, а Ю. Тимошенко далі закликає провести передчасні вибори.

Якби вибори відбулися сьогодні

КИЇВ. – У разі призначення передчасних парляментських виборів за Партію Реґіонів проголосувало б 39 відсотків українських виборців, за об`єднаний бльок „Нашої України" і БЮТ – 32.1 відсотка. Такі дані телефонного опитування, проведеного соціологічною службою Центру Разумкова в семи містах України на замовлення „Дзеркала тижня". У разі оголошення передчасних виборів у Києві Партію Пеґіонів підтримають 20 відсотків виборців, 43.6 відсотка - „Нашу Україну" і БЮТ. У Львові і Вінниці за Партію Реґіонів проголосують відповідно 6.2 відсотка і 14.7 відсотка, за „Нашу Україну" і БЮТ – 54.2 відсотка і 50.4 відсотка. У Херсоні і Дніпропетровську за Партію Реґіонів проголосують 52.5 відсотка і 59.6 відсотка, за їх суперників. У Симферополі і Донецьку Партії Реґіонів свої голоси віддадуть відповідно 80 відсотків і 82.6 відсотка населення, „Нашій Україні" і БЮТ – 7.9 відсотка і 3.4 відсотка. Опитування проводилося 12-13 липня 2006 року. У семи містах опитано 3485 респондентів у віці старше 18 років, з них: у Львові — 500, Вінниці — 504, Києві — 500, Херсоні — 501, Симферополі — 480, Дніпропетровську — 500, Донецьку — 500 осіб.

Ірак вніс Україну до списку першочергових країн

КИЇВ. – Ірак плянує найближчим часом відкрити дипломатичне представництво в Україні, – про це 14 липня заявив радник міністра промисловости і корисних копалин уряду Республіки Ірак Тоха Мохамад. За його словами, Україна знаходиться в списку першочергових країн, в яких уряд Іраку плянує відкрити посольство. При цьому Т. Мохамад повідомив, що іракська делеґація передасть прем`єр-міністрові Іраку Нурі аль-Малікі запрошення Української держави відвідати з офіційною візитою Київ у вересні цього року.

Теперішня ситуація в Україні шкідлива для України

КИЇВ. – Нинішня політична ситуація в Україні неґативно вплине на перспективи її вступу до НАТО і Евросоюзу, заявив 14 липня під час наукової конференції міністер закордонних справ Борис Тарасюк: „Політична метушня і хуліганство у Верховній Раді, затримка формування нового уряду, безперечно, можуть неґативно вплинути на інституційну готовність і на перспективи членства України як в НАТО, так і в Европейському Союзі". За словами міністра, в Україні потрібно провести кардинальні зміни, реформи та адаптувати українське законодавство до законодавства країн ЕС і НАТО. Б. Тарасюк повідомив про створення робочої групи з питань реформування законодавчої сфери. До 15 вересня група має підготувати юридичний висновок щодо приведення українського законодавства до правових стандартів Евросоюзу та НАТО.

На допомогу українським політикам

КИЇВ. – Криза українського політикуму турбує не лише українців. Для консультацій і перемовин з головними учасниками подій в Україну 13 липня приїхав колишній президент Польщі Олександер Кваснєвський. Він зустрічався з провідниками усіх політичних сил, крім комуністів. О. Кваснєвський каже, що в деталях хоче зрозуміти ситуацію і допомогти українським політикам знайти вихід з політичної кризи. Пропозиція для всіх сил в нього одна – не гаяти часу. Адже час іде, а ситуація в Україні лишається нестабільною і незрозумілою для світу.

„НУ" не приєднається до коаліції

КИЇВ. – Фракція „Наша Україна" не має наміру приєднуватися до коаліції за участю Комуністичної партії, заявив 13 липня Юрій Єханурів, коментуючи заяву провідника комуністів Петра Симоненка про те, що якщо фракція „Наша Україна" ухвалить рішення про вхід в антикризову коаліцію, комуністи можуть вийти з її складу, Ю. Єхануров відповів: „Це страшна загроза. Не може бути й мови, щоб фракція „Наша Україна" була в коаліції з комуністами".

Названо автомобіль, який у Києві крадуть найчастіше

КИЇВ. – В українській столиці на першому місці серед престижних авт, що крадуть, значаться позашляховики „Lexus". В усякому разі, так стверджують в забезпеченевій компанії „Добробут та захист". У компанії посилаються на дані УДАІ Києва, згідно з якими „джіпи" марки „Lexus" ведуть перед серед вкрадених в столиці престижних авт. Так, з початку року вкрадено близько 20 авт „Lexus" RX330, RX400, GX470, LX470. „Дана тенденція неґативно відобразилася на забезпеченнях. У зв`язку з чим забезпеченеві компанії збільшують оплати для проблемних марок", – повідомили 19 липня в компанії. Представники сфери забезпечувань не виключають, що деякі компанії збільшать оплати забезпечень дорогих авт. При цьому вони твердо заявляють про прийдешнє посилення вимог до засобів захисту і місця їх зберігання.

За повідомленнями інформаційних аґентств

Чи дасть...

(Закінчення зі стор. 1)

які її утворили", – сказав Президент В. Ющенко. Тобто О. Мороз переступив закон, бо, по-перше, з реґіоналами і комуністами вступила у спілку не вся його фракція, а тільки частина її, по-друге, на момент відступництва О. Мороза фракція соціялістів вже була офіційним членом парляментської „помаранчевої" коаліції.

Вчинок О. Мороза сколихнув українським суспільством, поглибив поділи в ньому, породив передбачення, що нема іншої ради, як розпустити парлямент і призначити нові вибори.

В суботу, 15 липня, В. Ющенко у черговому зверненні до народу сказав, що не збирається розпускати Верховну Раду, але право він використає у разі, якщо парлямент не усвідомить свою відповідальність, тобто до 25 липня має бути зформований уряд.

Право – ще не розпуск. Швидше за все, ні уряду не буде до 25 липня, ні розпуску парляменту.

Насправді в цьому загравванні таки була рація – з погляду примирення протилежних політичних крил, з погляду консолідації суспільства. Що це – гідна ціль, визнавав, принаймні на словах, В. Янукович, декілька разів публічно запевнивши, що „готовий до будьяких компромісів заради наведення ладу в Україні і об'єднання всієї країни". Так з'явилося гасло „широкої коаліції". В надії на це „нашоукраїнці" погналися за двома зайцями, ведучи паралельні переговори з БЮТ та О. Морозом і з Партією Реґіонів. Ця паралель тривала й після зради О. Мороза. „Наша Україна", намагаючись зберегти лице, запропонувала реґіоналам все ту ж „широку коаліцію", але за певних умов: відмовитися від послуг комуністів; кандидатуру на прем'єр-міністра висуватиме „Наша Україна" і негайно буде приведений до присягу Конституційний суд. В. Янукович відкинув усі ці вимоги: в його розумінні „широкою" є та коаліція, котра прем'єром бачить тільки його.

Парадокс, отже, полягає в тому, що з перемогою „антикризової коаліції" криза поглибилася.

Ю. Тимошенко закликає „нашоукраїнців" разом відмовитися від депутатства – й тоді „антикризова коаліція" стане недієздатною, а нові вибори – неминучими. „Наша Україна", не погоджується на це. Занадто великий ризик і для неї, і для всього суспільства. Експерти припускають, що після нових виборів парлямент стане двопартійним, реґіонали будуть протистояти бютівцям, тим часом годі передбачити, по яких вісях це протостояння відбуватиметься. В. Янукович хоч і проросійський політик, але разом з цим – і проринковий, А Ю. Тимошенко – хоч і проукраїнська, але в Европі, скажімо, вважають її економічні уподобання лівими, соціялістичними.

Еркki Туоміоя, міністер закордонних справ Фінляндії, котра нині головує в Евросоюзі, країнську політичну кризу прокоментував у такий спосіб: „Україна перебуває в жалюгідному стані, мені дуже шкода про це говорити. Країна сама робить складнішим для нас продовжувати зобов'язання перед нею. Ми обов'язково будемо це робити, це стратегічно важливо, це важливо і для українців. І я вірю, що український народ заслуговує на кращий уряд, ніж, очевидно, отримує зараз".

Щодо реакції Росії, то, як каже приповідка, „на злодієві шапка горить". Президент Володимир Путін у телевізійному інтерв'ю заперечив причетність своєї країни до українських подій, але скористався нагодою нагадати, що „треба поважати російські інтереси в Україні, тому що там проживає майже 17 мільйонів етнічних росіян, і майже кожна друга родина на Україні має зв'язки з Російською Федерацією". Насправді ж, за даними останнього перепису населення України, проведеного у 2001 році, в державі проживає 8 мільйонів етнічних росіян – майже стільки ж українців мешкає в Російській Федерації, хоч Україна не робить їх засобом втручання в російські внутрішні справи.

Міністер закордонних справ України, член фракції „Наша Україна" Борис Тарасюк вважає, що парляментська криза в Україні організована ззовні: „Іде певного роду маніпуляція деякими політичними силами". Коли журналісти попросили його уточнити, чи йдеться і про Росію, міністер сказав: „У тому числі".

Ю.Тимошенко переконана, що єдиний вихід з кризи – розпуск парляменту. А народні депутати з фракції БЮТ Олександер Турчинов і Андрій Портнов пропонують збільшити прохідний виборчий бар'єр до парляменту до 7 відсотків голосів виборців.

Згідно з результатами опитувань соціологічного центру „Софія", призначення В. Януковича на посаду прем`єра підтримують 44,7 відсотка громадян. Інше опитування каже, що якби вибори у Верховну Раду відбувалися в найближчу неділю, трипроцентний бар'єр подолали б чотири політичні сили - Партія Реґіонів, Бльок Юлії Тимошенко, „Наша Україна" і Комуністична партія України. За Партію Реґіонів проголосували б - 36,5 відс. опитаних; за БЮТ - 19,8 відс.; за „Нашу Україну" - 9,3 відс. і за КПУ - 3,1 відс. Соціялісти дістали б тільки 2,7 відс.

Близько 4 тис. прихильників В. Януковича демонструють біля будинку Верховної Ради на підтримку цієї коаліції. Стільки ж прихильників Блоку Юлії Тимошенко вимагають його розпуску. Прихильники партії „Пора" і Бльоку Ю. Тимошенко розбудували наметове містечко в парку напроти будинку Кабінету міністрів до 100 наметів. Активісти „Пори" також сидять уздовж огорожі, що оточує парлямент. Як сказав один з учасників акції, „ми хочемо подивитися, як через нас будуть переступати народні депутати".

Депутати переступали цілком спокійно. А відтак спокійно поділили парляментські комітети: від фракції Партії Реґіонів головами комітетів стали дев'ять депутатів, від БЮТ – сім, від „Нашої України" – п'ять, від комуністів – три.

Петро Часто

Перервали пікетування для футболу

17 липня відбулися товариські змагання з футболу між збірними командами Партії Реґіонів та громадської партії „Пора". Гра закінчилася з рахунком 4:1 на користь команди „Пора". На фото: футбольна команда Партії Реґіонів з уболівальниками прямує на острів Труханів в Києві, де відбулися змагання.

Завершилася...

(Закінчення зі стор. 1)

США вимагають від Росії гострішого виконання законодавства щодо захисту авторських прав та кращого доступу американської сільськогосподарської продукції на російський ринок.

На порядку денному зустрічі домінували питання енерґетичної безпеки та Близького Сходу.

Дж. Буш закликав організацію „Гезбола" скласти зброю, тоді як В. Путін висловився за рівномірне використання сили обома сторонами. Тим часом, сотні молодих росіян, які планували взяти участь в акціях протесту проти „Великої вісімки", було затримано в дорозі до Санкт-Петербургу російською міліцією. Британська преса цитує слова очевидців, які кажуть, що декілька десятків активістів отримали короткі терміни ув'язнення.

16 липня був ухвалений документ щодо ґльобальної енерґетичної безпеки, закликаючи покращити інвестиційний клімат в енерґетичному секторі. В узгодженому пляні наголошено на важливості того, аби енерґетичні компанії в різних державах могли інвестувати за кордоном.

Це особливо стосується Росії, яка попри бажання розширити свою діяльність в енерґетичній сфері не хоче, аби західні інвестори контролювали російські енерґетичні ресурси. Документ також наголошує на важливості подолання так званої „енерґетичної бідности" в країнах, що розвиваються.

Крім того, було ухвалено документи у сфері освіти та боротьби з інфекційними захворюваннями.

Однією з головних тем стала криза на Близькому Сході. Французький президент Жак Ширак закликав до запровадження резолюції Ради безпеки ООН, яка закликає до роззброєння угруповання „Гезбола".

Дж. Буш повторив свою позицію, згідно з якою у кризі треба звинувачувати угруповання „Гезбола" та його союзників. Він наголосив, що США та Франція мають спільну позицію з цих питань і закликав Ліван та Ізраїль укласти довготривале перемир'я.

Дж. Буш, а також Тоні Блейр наголосили, що за кризою на Близькому Сході стоять терористичні угруповання, яких спонзорують Іран та Сирія.

Загалом же під час триденної зустрічі йшлося також про ракетні випробування в Північній Кореї та конфлікт навколо атомної політики Ірану. Суперечка учасників зустрічі навколо кривавих подій на Близькому Сході продемонструвала різницю в підході держав „вісімки" до шляхів розв'язання конфлікту та визначення його винуватців. До глав держав приєдналися провідники Бразилії, Китаю, Індії, Мехіко та Південної Африки, які обговорили питання лібералізації міжнародної торгівлі.

17 липня завершилася зустріч „Великої вісімки". Загалом за три дні зустріч ратифікували 12 документів. Одна з головних заяв стосувалася складної ситуації на Близькому Сході. Обговорюючи близькосхідній конфлікт, члени „вісімки" розбилися на два табори: ті, які підтримують Ізраїль, і ті, котрі критикують його. Вашинґтон переконаний, що Тель-Авів має право на самооборону, на що Кремль заявляє, що ізраїльтяни розпочали війну, переслідуючи при цьому лише власні цілі. Але сторони таки знайшли точку дотику: кровопролиття на Близькому Сході слід негайно припинити.

Решта 11 документів, які затвердив клюб наймогутніших, стосувалися ґльобальних проблем: охорони здоров'я, енерґетичної безпеки, торгівлі, боротьби з інтелектуальним піратством, контрафактною продукцією тощо. Серед іншого під час багатосторонніх переговорів задекларовано намір держав „Великої вісімки" продовжувати спільну працю з Україною з спорудження об'єктів на Чорнобильській АЕС для підвищення її безпеки.

ЗМІ

АМЕРИКА І СВІТ

Міжпростірний корабель „Дискавері“ повернувся

КЕЙП-КАНАВЕРАЛ, Фла. – У понеділок, 17 липня, завершилася космічна місія американського міжпростірного корабля „Дискавері“ з екіпажем з шести осіб на борту. Центр керування польотами привітав астронавтів на Землі. Політ визнаний вдалим. Попри всі хвилювання щодо приземлення, воно відбулося успішно на космодромі на мисі Канаверал у штаті Фльорида. Сьомий член екіпажу, німецький астронавт Томас Райтер, залишився на Міжнародній космічній станції на півроку. Міжпростірний корабель пробув в орбіті тринадцять днів. Екіпаж виконав насичену та складну програму. Пірс Селерс і Майк Фосум здійснили три виходи у відкритий космос і усунули певні поломки, а також відпрацювали акції з усунення можливих пошкоджень космічного корабля. Слід зазначити, що „Дискавері“ – це друга спроба запуску космічного корабля після аварії міжпростірного корабля „Коламбія“ 2003 року. Тоді шматок обшивки від паливного баку пробив невелику дірку в лівому крилі. Під час входження в атмосферу всередину потрапило повітря – і „Колумбія“ розвалилася. Тому запуск „Дискавері“ був таким ризикованим. Крім того, відразу після випуску з Землі від зовнішнього паливного баку відірвалося декілька шматків теплоізоляції. Отже, певні причини для хвилювання були. Втім, політ виправдав себе, екіпаж упорався з завданням: випробував системи безпеки, встановлені на міжпростірних кораблях після трагедії „Коламбії“, доставив на міжпростірну станцію майже 13 тонн спорядження та продуктів. Відповідно, запуск у простір космічних кораблів багаторазового використання триватиме до 2010 року.

ООН пропонує Латвії позбутись радянської спадщини

ЖЕНЕВА. – Голова Центру Світової спадщини Організації Об'єднаних Націй Франческо Бандарін 19 липня закликав Латвію знести 21-поверхову будівлю радянської доби у столиці тієї країни Ризі. Ф. Бандарін заявив, що міністерство сільського господарства, яке височить у старій частині міста, псує місцеві краєвиди і неґативно впливає на атмосферу міста. Ф. Бандарін, який перебував у Ризі з дводенною візитою, критикував існування цього будинку у частині міста, якій вже понад 800 років і яку оголошено об'єктом Світової культурної спадщини.

Кількість жертв цунамі досягла 262 осіб

ПАНДАГАРАН, Ява. – Кількість жертв цунамі на індонезійському острові Ява збільшується. За останніми даними, вона склала 400 особи, понад 200 вважаються зниклими безвісти. Про це повідомили представники індонезійської влади. За наявною інформацією, серед загиблих – по одному громадянинові Пакистану, Швеції і Голяндії. Пошуково-рятувальні роботи в зоні стихійного лиха тривають. У понеділок, 17 липня, на індонезійський стрів Ява обрушилося цунамі, узбережжя острова опинилося під чотириметровими хвилями, викликаними потужним землетрусом силою 7.7 балів за шкалою Ріхтера. Найбільше від стихійного лиха постраждало курортне місто Пандагаран. Там повністю зруйнованими виявилися всі розташовані на березі будинки, декілька готелів серйозно пошкоджені.

Грузія не впустить Росію до СОТ

ТБІЛІСІ, Грузія. – Уряд Грузії відновить переговори щодо вступу Росії до Світової торговельної організації, повідомило 14 липня аґентство „Грузія Online“.„Росія не виконує взятих на себе зобов`язань за угодою СОТ 2004 року“, – заявили міністер закордонних справ Грузії Гела Бежуашвілі та міністер економіки Іраклій Чоговадзе. Грузія не дасть згоди на прийняття Росії до СОТ до тих пір, поки не будуть закриті „незаконні контрольно-пропускні пункти в Абхазії та Південній Осетії, а також поки Росія не усуне дискримінаційний режим щодо грузинських товарів“. При цьому Г.Бежуашвілі зазначив, що Грузія не проти членства Росії в СОТ. „Це не політична проблема, а економічна, яка пов`язана з умовами СОТ. Держава, яка хоче стати членом джентльменського клюбу, повинна дотримувати правил гри“, – додав І.Чоговадзе. За умовами вступу до СОТ, Росія повинна підписати угоди з усіма країнами-членами організації. Поки Росія не змогла домовитися тільки з США, яких не влаштовує закритий російський фінансовий ринок і недостатня боротьба з інтелектуальним піратством.

В ЕС виступають за втілення додаткових проєктів

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. – 13 липня комісар Еврокомісії з питань енерґетики Андріс Пібалгс заявив, що задля повного використання потенціялу Каспійського реґіону необхідно впроваджувати у життя додаткові проєкти. Такі, як нафтопровід „Одеса- Броди“. Тепер за підтримкою Еврокомісії розробляється проєкт з подовження нафтороводу „Одеса-Броди“ до Польщі. Потім плянують прокласти розгалуження до Латвії, Німеччини, Словаччини та Чехії. Цей проєкт включено до стратеґії ЕС з диверсифікації джерел та шляхів надходження енерґоносіїв до Евросоюзу, яка міститься у так званій „Зеленій книзі“ ЕС з питань енерґетики. „Одеса-Броди“ має стати додатковим шляхом транспортування нафти з Каспійського реґіону до Европи в обхід Росії. Перший з них – нафтогон „Баку-Тбілісі-Джейхан“ – було введено в експлуатацію 12 липня. Цей трубопровід пролягає по території країн південного Кавказу, Центральної Азії та Туреччини. Звідти нафту переправлятимуть танкерами до европейських портів. Очікується, що до 2008 року „Баку-Тбілісі-Джейхан“ перекачуватиме 50 мільйонів тон нафти на рік.

В Білорусі ув'язнили опозиціонера О. Казуліна

МІНСЬК, Білорусь. – Суд у Мінську 14 липня ув'язнив на 5 з половиною років одного з провідників опозиції, колишнього кандидата на президентську посаду Олександра Казуліна. Його назвали винним у злісному хуліганстві та організації масових безпорядків під час демонстрації 25 березня в столиці Білорусі. Це рішення білоруського суду викликало гостру критику на Заході, зокрема Держдепартамент США закликав білоруську владу негайно звільнити опозиціонера. Політична кар'єра колишнього заступника міністра освіти Білорусі та ректора БДУ 50-річного О. Казуліна була недовгою. Два роки тому він створив опозиційний рух „Воля народу“, рік тому він очолив Соціялістичну партію „Грамада“, від якої його і висунули кандидатом на виборах президента Білорусі 19 березня. Проте і ця недовга кар'єра була досить помітною; О. Казулін відверто критикував президента Олександра Лукашенка, багато казав навіть про його маловідоме особисте життя, його громадянську жінку та позашлюбну дитину, а якось, коли його арештували першого разу, О. Казулін розбив у міліції парадний портрет О. Лукашенка. Як часто буває в Білорусі, активна політична діяльність завершилася тюрмою. Навіть деякі прибічники О. Лукашенка висловилися, що 5.5 років тюрми за організацію несанкціонованої маніфестації опозиції (а санкціонованих в Білорусі не буває) – це забагато. Досить було б і 15 діб, кажуть спостерігачі.

У Чорногорії – день незалежности

ПОДҐОРІЦА, Чорногорія. – Чорногорія 13 липня офіційно святкувала незалежність від Сербії та проголосила 13 липня Днем Державности. Серед почесних гостей свята у столиці Подгориці – президенти країн, які раніше входили до Юґославії: Словенії, Хорватії та Сербії. Чорногорія оголосила про незалежність від Сербії за вислідами червневого референдуму.

В. Путін хоче повернути діяспору до Росії

МОСКВА. – Президент В. Путін назвав 13 липня своєю першочерговістю сприяння добровільному переселенню в Росію російської діяспори. Коментуючи питання міґрації, російський президент сказав, що вміла міґраційна політика може покращити демографічне становище в Росії. На думку В. Путіна, за межами Росії мешкає від шести до семи мільйонів росіян, які володіють російською мовою і зберегли зв'язки з Росією, яких він назвав міґраційним потенціялом. Офіційна Москва неодноразово висловлювала стурбованість тим, що населення Росії упродовж років різко зменшується, а натомість росіяни є свідками, як кажуть в Кремлі, хвилі неконтрольованої іміґрації.

За матеріялами ЗМІ

Збройний...

(Закінчення зі стор. 1)

Одначе, більшість політичних експертів думає, що „Гезбола“ має інші задуми в спровокуванні цієї кризи, ніж обмін в'язнями.

Від 2000 року існує поділ у „Гезболі“. Одна частина хоче включитися в політичний процес Лівану, а інша хоче продовжувати військові акції проти Ізраїлю та отримує фінансову допомогу від Ірану і Сирії. Полонення ізраїльських вояків було задумане для посилення позицій „Гезболи“ на політичній арені Лівану – апелюючи до загального протиізраїльського наставлення, як і довести іншим, що „Гезбола“ хоче та має спроможності продовжувати військові акції.

Крім того, своїми акціями „Гезбола“ хотіла підкреслити свою підтримку палестинському войовничому угрупуванні „Гамас“, яке два тижні перед тим полонило ізраїльського вояка. Ізраїль воює з бійцями „Гамасу“ в смузі Ґази від початку липня. Тепер Ізраїль бореться на двох фронтах : на півночі – з ліванською „Гезболою“, на півдні – з палестинським „Гамасом“.

Знову ж інші уважають, що Сирія та Іран намагаються через свого союзника „Гезболу“ дати до відома США – „залишіть нас в спокою або ми будемо спричинниками інших ваших клопотів“. Зокрема Іран хоче відвернути від себе увагу, а зосібна тоді, коли справа економічних санкцій проти Ірану, щоб спинити його ядерну програму, обговорювалася на зустрічі „Великої вісімки“, яка тривала три дні, від 15 до 17 липня, у Санкт-Петербурзі.

Президент США Дж. Буш засудив дії „Гезболи“, нагадавши про терористичний напад в Бейруті проти США чверть століття тому (в 1983 р. „Гезбола“ підірвала посольство США в Бейруті, і загинуло понад 200 американців). Ліван став місцем передання озброєнь з Ірану радикальним ісламським терористам і Президент Буш закликав „Гезболу“ скласти зброю. Президент Дж. Буш закликав Сирію припинити підтримку „Гезболі“. Він звинивачує „Гезболу“ в безпідставній провакації цієї кризи і підтримує права Ізраїлю на самозахист.

Генеральний секретар ООН Кофі Аннан та британський прем'єр-міністер Тоні Блейр, перебуваючи у Санкт-Петербурзі, де відбувалися переговори „Великої вісімки“, закликали розташувати у Лівані міжнародні підрозділи, щоб створити умови для припинення бойових дій. Ізраїльський речник сказав, що зараз рано обговорювати питання про розташування нових міжнародних континґентів.

Іран заявив, що Ізраїль даремно вступив у протистояння з ліванською „Гезболою”. За словами речника іранського парламенту, кожна частина Ізраїлю перебуває у небезпеці, доки йде боротьба з ліванським угрупованням. Він додав, що миру або компромісу на Близькому Сході не вдасться досягти, доки США підтримують Ізраїль. Президент Ірану Махмуд Ахмадінеджад, відомий своїми антиізраїльськими висловлюваннями, закликав міжнародну спільноту втрутитися.

Президент Росії В. Путін висловився за рівномірне використання сили обома сторонами.

Ізраїльський прем'єр-міністр Єгуд Ольмерт заявив у Кнесеті, що Ізраїль не шукає приводів для війни або конфлікту, однак він не відмовиться від свого курсу. Він

Еліта - проти народу

Найбільша проблема українського суспільства – це конфлікт по вісі „еліта-народ". Доки ми не усвідомимо закономірностей цього конфлікту, ніколи не збагнемо логіки нашого убогого розвитку.

Сучасну українську еліту найкраще характеризують такі риси, як розбещеність і жадібність. Розбещеність виросла як реакція на покірність, невимогливість народу. Еліта добре затямила головний для себе висновок за останні роки: чим більше той народ мордуєш і знущаєшся з нього, тим він податливіший і менше з ним мороки.

Останній прожитий рік - це рік рекордного морального падіння нашої вітчизняної еліти. Розрив між заповітами Майдану та практикою теперішньої влади виявився набагато більшим, ніж між офіційним та тіньовим лицем кучмізму.

Кучмізм у глибині душі боявся гніву народного, „кумізм" не боїться нічого. Тому поведінка нової правлячої еліти виявилась ще брутальнішою, ніж їх попередників. Любі хлопці лізуть один поперед другого, немає їм кого боятись ані зверху (ґаранта законности), ані знизу (народних мас, які ведуть себе радше як біомаси, повільно й невідворотно просуваючись до виходу в тотальну соціяльну кризу).

Народові нав'язали міт, що Майдан може бути лише раз на сто років. Так, якби в країні була нормальна, патріотична еліта, то вистачило б одного майдану на сто років, щоб еліта знала, що їй потрібно робити з країною.

Але Україна - країна парадоксів, країна рабів і панських посіпак. Тут немає навіть справжніх панів, не кажучи вже про зформовану національно-демократичну еліту.

Навіть незалежність українцям дали практично задарма, в додаток до розпродажу СССР. Незалежність України - не заслуга еліти, тому вона нею й не дорожить. Українцям ще доведеться заплатити справжню ціну за незалежність, все до цього йде.

Генетичні негаразди українців дають все нові та нові ускладнення. П'ятнадцять років тому українці щасливо відірвались від комунізму, віртуозно оминули складнощі побудови клясичної капіталістичної системи і з завзяттям повернулись у рідну стихію – стихію гетьманського феодалізму.

До чого у своєму суспільному розвитку самостійно дійшли 300 років тому, до того і повернулись. Триста років під чужими прапорами нічого доброго нації не дали. Історична пружина повернула Україну у вихідне положення.

Три століття життя нації злились у каналізацію історії. Нація, як і окрема особистість, повинні проходити певні етапи розвитку, й ніякі фокуси перестрибувань тут неможливі. Українці повинні здійснити процес самоідентифікації нації, народу, суспільства, щоб зрозуміти, хто ми такі, в якому напрямку розвиваємось і що від нас можна очікувати.

Гризня за першість, за кращий шматок власности убиває живу справу й перетворює її в руїну. Вкажіть хоч на якийсь успішний громадський проєкт за роки незалежности, щоб українці використали бодай одну суспільну виразку! Нема таких, тому що немає правильного алгоритму діяльности для спільноти.

У цих умовах більш-менш передбачувані результати дають моделі діяльности на базі авторитарних схем, тобто схем, де є однозначний провідник, чітка єрархія і структура відповідальности. Але ця авторитарна схема має свої суттєві мінуси: вона сковує ініціятивність, творчу енергію учасників.

Розрив між заповітами Майдану та практикою теперішньої влади виявився набагато більшим, ніж між офіційним та тіньовим лицем кучмізму.

Насправді жителі України завжди мали колосальний розрив між плянами, програмами і їх втіленням у життя, що між офіційним і неофіційним вектором розвитку становив мінімум 90 і максимум 180 градусів розходження. Програми приймаються в офіційно-показушній реальності, а здійснюються в неофіційно-тіньовій реальності. Чому існує такий розкол між офіційним і неофіційним, між леґальною і тіньовою стороною одних і тих же самих предметів та явищ?

Це можна пояснити тим, що по окремості українці - люди XXI століття, а от як спільнота, як нація, народ, еліта в своєму розвитку зупинилися три століття тому. Немає в українців досвіду побудови системи громадських взаємин на базі довірливого співробітництва.

Українці свідомо-підсвідомо інфіковані програмами ворожнечі та відчуженого співробітництва. Коли більшість на серці тримає камінь заздрощів, жадібности, злорадства, то така спільнота не побудує і двоповерхової вавилонської вежі.

Українці є рабами алгоритму братовбивчої поведінки. Стандартна схема, під яку підпадає 90 відсотків реальних фактів. Збирається група діячів, об'єднуються навколо перспективної ідеї, малюють раціональний плян. Здійснення пляну йде більш-менш нормально до одержання перших значних результатів. Тільки наступає етап розподілу, привласнення плодів спільної діяльности, виникають тертя і заколоти. Активізуються підсвідомі програми підозрілости, зажерливости, пихи та марнославства.

Але Україна - країна парадоксів, країна рабів і панських посіпак. Тут немає навіть справжніх панів, не кажучи вже про зформовану національно-демократичну еліту.

Більшість учасників виявляються відчуженими від кінцевих результатів діяльности організації. Ця схема більш-менш підходить до підприємництва й майже не відповідає потребам громадської, політичної діяльности. Саме тому переможця останніх парламентських виборів оцінюють як підприємницьку корпорацію, а не політичну партію.

За ціннісною орієнтацією всі люди поділяються на два типи.

1-ий тип: „людина справедлива", для якої пріоритетними є цінності справедливости, довірливого співробітництва, гармонії та злагоди в стосунках з іншими людьми та суспільством;

2-ий тип: „сам-боги", для яких головним є особистий успіх, особиста перевага перед оточенням. Для досягнення своїх цілей та переваг „сам-бог" не зупиняється ні перед чим. Порушення встановлених у суспільстві моральних та юридичних норм - це для нього справа звична, це елемент його переваги в боротьбі з людиною справедливою. „Сам-бог" вириває собі блага за рахунок того, що приносить зло та шкоду всім іншим, він торгує злом.

Серед народу більшість складає тип „людина справедлива", але багато там і „сам-богів", причому – прихованих. Простому народові справедливість вигідна, це основний шлях, через який може відбуватися ріст його добробуту.

У середовищі української еліти домінує тип „сам-бога", мораль, корпоративні норми та правила поведінки – все підігнано під логіку поведінки „сам-богів". „Крадеш сам, то не заважай й іншим красти", „ворон ворону око не виклює" – така тональність цієї моралі.

Українська еліта 15 років веде тиху, холодну громадянську війну з власним народом. Війна ведеться заради розбудови системи феодальних вотчин. Вотчини успішно розбудовуються, один з побічних результатів цієї розбудови – втрачено 5 мільйонів душ народу. Але це еліту турбує найменше. Все йде примітивно-природним шляхом і ніякі державні мужі, ніяка наука не береться модернізувати, оптимізувати наш шлях до сучасного цивілізованого суспільства.

Українські правлячі еліти хворі на манію збагачення та свою винятковість перед народом. Раніше вони хоча б боялися нової влади, яка прийде і змусить їх спокутувати свої гріхи. Тепер же побачили, що й нові, й старі – всі „свої", просто одні далі від корита, інші – ближче, але правила ті самі.

А Майдан виявився мирний, наївний, не страшний. Так що грабуй і обманюй народ з подвійною енергією, немає чого боятись: і право і судівство – все „наше", немає ніяких перепон для влади. Ні краплі совісті, ні краплі правди – тоді ти у владі свій!

Протягом останнього року люди зрозуміли, що боротьба з корупцією – це ніщо, це тимчасові іграшки, а от давати й вимагати презенти – це закон життя. Закони кучмізму не лише не були зруйновані, вони були канонізовані де-факто, оскільки пройшли всі можливі випробовування. Довіра перетворилося в об'єкт маніпуляцій: раз довіряєш, значить, тебе потрібно обманути. Жага безмежної розкоші накручує пружину корупції, а далі все йде по звичній колії. Доки еліти молитимуться золотому тільцеві і своєму марнославству, доти не може бути справжньої боротьби з корупцією і суттєвого покращення життя народу. Корупція – це основний інструмент збагачення української еліти.

Нинішні „сам-божні" еліти ніколи добровільно не відмовляться від тотальної системи корупції, бо, власне, нічого іншого вони до тями і робити не вміють.

Доки не буде зупинена гонитва збагачення і марнославства серед еліти, ніякі раціональні арґументи не діятимуть. Свобода – це узаконена можливість певних дій для громадянина. Корупція – це протизаконна необхідність для громадянина небажаних йому дій. Тому свобода і корупція – несумісні. Корупція перетворює норми свободи на фікцію.

А що ж робити? Перші висновки цілком очевидні.

Перше: потрібно формувати еліти з особистостей типу „людина справедлива" й звільняти керівні посади від „сам-богів", які і так обридли.

Друге: пропагувати в ЗМІ, серед громадськости такі цінності, як скромність, відповідальність, великодушне пуританство. Саме вони мають стати домінуючими елементами нової системи цінностей. Лише через скромність та самообмеження прийде загальний добробут, а через жагу розкоші – розкіш для одиниць і зубожіння для більшости.

Третє: досить народові довіряти вороже налаштованим елітам. Тільки постійна громадянська активність народу здатна спонукати еліти до морального відродження.

Микола Романюк,
„Українська правда"

Тема симпозіюму: театральна діяспора

У третій декаді жовтня ц. р. Міністерство культури і туризму України проводитиме другий Міжнародний культурологічний симпозіюм „Українська театральна діяспора у контексті державної мовної та культурної політики".

У рамках симпозіюму передбачається проведення наукової конференції з питань стану і розвитку українського театрального мистецтва у середовищі закордонного українства, а також фестивалю аматорських та професійних театрів, що його представляють.

Міністерство бере на себе організаційне забезпечення симпозіюму, а також покриття витрат на проживання, харчування, транспорт та культурну програму для учасників цієї акції.

Міністерство звертається з проханням до представників української громади за кордоном, яких зацікавить вищенаведена інформація, повідомити про свої наміри щодо участі у симпозіюмі електронною поштою: diaspora@mincult.gov.ua або dudka@mincult.gov.ua або theatre@goldhate.kiev.ua, телефоном (380-44) 234-7901, факсом (380-44) 235-3257. Кількість членів театрального колективу не має перевищувати 15 осіб.

Генеральне консульство
України в Ню-Йорку

Посеред літа Україну „морозить“

О. Мороз, увійшовши у негарну змову з Партією Регіонів і комуністами, став „притчею во язицех“, викликавши цим вчинком обурення навіть всередині своєї партії. В одну мить у вуличне болото гепнулася довго створювана харизма морального, послідовного, непідкупного діяча-правдоборця. Де там! Такий же хитрунець, як усі інші, тільки ще вправніший в інтригах – має ж бо за собою велику школу компартійного лицемірства. Зрозумівши, що повернення у „світле“ совєтське минуле неможливе, він, залишаючись лівим і провідником ретроградної парляментської групи „239“, дистанціювався від комуністів-ортодоксів, в 2004 році був обраний головою Верховної Ради і в тому ж році кандидував на пост президента України як соціаліст европейського взірця. Тоді ж почалася його безкомпромісна боротьба з Л. Кучмою, але цим заслуги О. Мороза перед суспільством й вичерпуються. Знову він кандидував на президента у 1999 році, досить підступно розваливши перед тим домовлення чотирьох політичних сил („канівська четвірка“) висувати єдиним кандидатом Є. Марчука. Після парляментських виборів 2002 року, на хвилі антикучмізму увівши соціялістів у парлямент, О. Мороз разом з „Нашою Україною“ і Бльоком Ю. Тимошенко створює опозиційне об'єднання „Повстань, Україно!“, але вже наступного року опиняється в спілці з В. Медведчуком – як співавтор політичної реформи, спрямованої проти В. Ющенка як найбільш ймовірного президента держави. У президентських виборах 2004 року стає конкурентом В. Ющенка, але, не здобувши в першій турі навіть шести відсотків голосів, переходить на бік „Нашої України“ – в обмін на підписання В. Ющенком політреформи і на заборону зробити сільськогосподарські угіддя в Україні предметом продажу-купівлі.

У парляментських виборах-2006 соціялісти опинилися аж на четвертому місці. Пристрасно бажаючи пережити ще одну „зоряну годину“, О. Мороз мітить у крісло голови ВР, заручається підтримкою з боку Ю. Тимошенко і, зі свого боку, підтримує її кандидатуру на пост прем'єра. Тим часом це не входило в пляни „Нашої України“, котра пропонувала головою ВР Петра Порошенка. Усвідомлюючи, що шансів більше не буде, О. Мороз бльокується з В. Януковичем і в цей спосіб досягає свого. Ганебною ціною – потягнувши Україну назад, до ситуації перед Помаранчевою революцією.

Політичні експерти і коментатори – одностайні в думці, що ні соціялісти, ні комуністи В. Януковичеві не потрібні, й невдовзі він їх, використавши, зречеться. Йому потрібна легітимізація свого чільного місця в системі влади, а це може дати тільки коаліція Партії Регіонів з „Нашою Україною“. Проте для країни це згубний шлях, хоч як би його хто не виправдовував інтересами „поєднання Сходу з Заходом“. Небезпека полягає не в тому, що „нашоукраїнці“, послуживши для Партії Регіонів демократичною фіраночкою перед західнім світом, втратять рештки своєї популярности в суспільстві – цього вони цілком заслужили – небезпека нависла над усією Україною, над її державною незалежністю. Бо регіонали у своїй антиукраїнській інерції вже не зупиняться (згадаймо хоч би, як В. Янукович вимагав від Л. Кучми застосувати військову силу проти київського революційного Майдану). Про українське відродження, якого так і не сталося за п'ятнадцять років державної незалежности, влада Януковича-Мороза перестане й говорити, негайно переорієнтувавшись з Европи на Москву, на федералізацію України, витіснивши українську культуру на периферію, позбавивши українську мову майбутнього.

Але чи буде так, як хочеться В. Януковичеві й усім відвертим і таємним україножерам? І як хочеться Москві, яка тисячами підступних рук активно діяла в післяреволюційній Україні? Напередодні 15-ліття Незалежности України сумно навіть, що ми мусимо задавати такі запитання.

Головний редактор – Ірина Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Анатолій Хмельовський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата на рік $55,00, на півроку – $35,00. Для членів УНСоюзу $45,00 річно, на півроку – $30,00. За зміну адреси – $1,00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041
Керівник відділу оголошень	– Марійка Оціславська e-mail: adsukrpubl@att.net	(973) 292-9800 дод. 3040
Передплата	– Марійка Пенджола e-mail: ukrsubscr@att.net	(973) 292-9800 дод. 3042

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про спекоту літа в Нью-Йорку

Велике місто, а ще таке, як Нью-Йорк, ніяк не надається на перебування у ньому в такі спекотливі дні, які навістили тепер східнє узбережжя Америки. Хоча ми вже з роками перебування тут таки трохи звикли до цієї літньої спеки, що приходить кожних літніх місяців – все ж нарікаємо на неї голосно, і стає вона у цих липнево-серпневих днях темою постійних розмов і, розуміється, скарг.

Так було і цього тижня, коли температура на східньому узбережжі США піднеслася до сотки, а то і понад неї, а вулиці Нью-Йорку кидали на перехожих оцю горяч, що не дає добре віддихати і налягає туманом на здатність свобідного думання, а з тим і на активність. В такі дні вулиці Нью-Йорку особливо опустілі, а зокрема оті їхні сторони, що саме віддані на гарячі проміння сонця, а ціла активність оцього великого міста немов в якийсь спосіб сповільнена, хоча тільки постійні мешканці Нью-Йорку це помічають. Добре, що сьогодні, здається, вже немає приміщень, які не були б охолоджені, та цим спекота літа не дається відчуватися довго.

Але коли маємо нагоду переглядати давні річники преси та давні фільми, хоча півсторічної давнини, то справді можемо дивуватися, як в цей час мешканці „нашого“ Нью-Йорку переживали та були активними у ці літні спекотливі місяці. А може, більшість мешканців таки у ці для нас „давні“ роки залишала своє місто, щоб перебути найбільше спекотливий час над морем чи у недалеких Кетскильських горах? Сьогодні, на ділі, не відчувається вже навіть того, що це місяці шкільних вакацій та літнього способу життя. Вулиці Нью-Йорку постійно повні життя та перехожих – все кипить активністю та рухом – байдуже, скільки ступенів показує термометр, та як сильно палить літнє сонце.

Либонь із часом звикається до кожного способу життя та до кожного підсоння – а може, у ці літні місяці в Нью-Йорку більше відвідувачів, як постійних мешканців, й приїхали здалеку, щоб оглядати Нью-Йорк тож байдуже, яка їх тут зустріла температура. А все ж наші гості зі Львова з тугою згадують його тепер щоденно і з такою ж тугою очікують дня, коли літак понесе їх до цього колись „нашого міста“, що прийме їх теплом, а не горяччю, а може і прохолодним леготом „зі сходу“?

Оці гості з „давнього Львова“ пригадують нам наше колись рідне місто, яке ми так „ганебно“ зрадили ради перебування у „щасливій Америці“. Вони ось-ось проходжуватимуть нашим рідним Стрийським парком, заглянуть до Національного музею чи до катедри св. Юра – а ми тут супроважатимемо їх в думках і споминах, перебуваючи дальше у цій „прибраній землі“, що ніяк не хоче стати рідною...

О–КА

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Василеві Кужді – 94 роки

Широкопопулярний і високоавторитетний часопис „Свобода" я і мої друзі з великим інтересом читаємо уже чотири роки, і це завдяки Василеві Кужді, який з року в рік виписує його для нас. Багатогранні повідомлення, професійно відредаговані замітки заохочують читача до глибокої аналізи і відповідної оцінки написаного. Багато теплих, задушевних слів знаходимо на останніх сторінках часопису про людей, які завжди хочуть почути про себе щось позитивне. А тому прошу помістити замітку про Василя Кужду, який проживає з дружиною у Клівленді, Огайо, і поздоровити його з днем народження (нар. 2 липня 1912 р.). Пройшла ця людина крізь польську пацифікацію, більшовицький та фашистський терор, крізь смертельну небезпеку Другої світової війни і вижила всім смертям на зло, дочекавшись вільної України.

У роки війни він був в підпіллі, але німці схопили В. Кужду і завезли до Австрії, у Зальцбурґ, де він працював в таборі „Лаген" на продуктовому складі, і таємно забезпечував продуктами в'язнів різних національностей. Після капітуляції Німеччини Василь Кужда виїхав до Америки, до Клівленду, де брав участь у громадському і політичному житті.

Довгий час родина та друзі не знали про долю В. Кужди. Лише через багато років прийшов лист – перша звістка під чужим прізвищем, що він живий. З цього часу він надає матеріяльну допомогу родині в Україні і сиротам. Сім'я В. Кужди була спонзором у будівництві нової церкви і пам'ятника героям УПА в с. Ценеві.

У 1992 році В. Кужда з дружиною Стефою відвідали рідне село Ценів. Все село зустрічало свого односельчанина хлібом і сіллю. Сільська читальня була переповнена, коли там виступав гість з своєю дружиною, відповідаючи на запитання, поставленні громадою.

Цього року йому виповнилося 94 роки. Бажаємо йому всього найкращого: міцного здоров'я, Божого благословення на довгі роки життя.

М. Федчишин,
м. Волочиськ

Книжки я віддав до бібліотек

Після надрукування в газеті „Свобода" мого оповідання „Хліб насущний", я одержав листа з Канади від Олександри Самотулки, яка просила вислати їй мою книжку „Тернистий шлях". З тих пір ми з нею тримаємо зв'язок. Вона також мені допомогла коштами на видання книжки, і я їй вислав 20 примірників.

А в червні вона зателефонувала мені, що в канадській діяспорі, як і в американській, уже мало тих, що можуть читати українською мовою, тому вона переклала „Тернистий шлях" на англійську мову. Книжку будуть друкувати, коли знайдуться кошти.

А в березні 2006 року моя книжка дійшла до бібліотеки-архіву св. Володимира в Калґарі, Канада. Взамін мені бібліотека надіслала роман Володимира Винниченка „Слово за тобою, Сталіне".

Тут, в Україні, я розіслав свої книжки рідним, знайомим і шанованим людям-письменникам – Борисові Олійнику, Володимирові Яворівському, Миколі Негоді, Левкові Лук'яненку. Надіслав в Національну бібліотеку ім. Вернадського, звідки отримав гарний відгук. Решту книг роздав в музеї і в міські бібліотеки.

Дякую за підтримку моєї праці!

Василь Теслюченко,
Черкаси

Приклад для нових поколінь

Нещодавно мав змогу перечитати книжку-спомин „Шляхом Легенди" Богдана Казанівського, друге доповнене видання, що вийшло друком у видавництві „Кальварія" (Львів, 2006 р.).

Основна розповідь відбувається навколо визначної постаті – Івана Климова-Легенди та багатьох незламних борців, які вели багатогранну підпільну боротьбу проти польських, більшовицьких і німецьких загарбників на території західньої України.

Для мене, представника молодшого покоління українців, що виросло в умовах тоталітарного режиму, багато подій, про які йдеться в книзі, були невідомими та недоступними. За згадку про провідників нації, починаючи з Михайла Грушевського, Симона Петлюри, Євгена Коновальця, Степана Бандери, Романа Шухевича, можна було загриміти до в'язниці і довго „тішитись" безкрайніми просторами Сибіру.

Вартісність споминів полягає в тому, що вони відтворюють атмосферу боротьби, ілюструючи розповідь багатьма фактами. Перед нами постає велична постать Крайового провідника Івана Климова-Легенди, замученого гестапівськими сатрапами у Львівській тюрмі (грудень 1942 р.). Автор пише: „В одному тижні (Ів. Климів) міг бути у Кракові, Холмі, Луцьку, Кам'янці-Подільському, у Львові і знову в Кракові, де звітував Головному провідникові ОУН про ситуацію в Україні".

Я радий, що автор став свідком воскресіння України, хоч лиха доля занесла його далеко від неї. Свій обов'язок перед загиблими і живими ветеранами визвольного руху він виконав сповна, а для теперішнього і майбутніх поколінь його спомини є живою історією нашого народу.

Федір Швець,
Розвіл, Каліфорнія

Думки при читанні „Свободи"

26 травня „Свобода" подала лист „Село – журба України", який має багато правди, але обминає дві точки. Перша – уряд України не дав селянинові конституційної ґарантії на землю. Це все було зроблено на папері. Мій племінник з України пише, що йому дали 18 гектарів землі... на папері. Він не знає, де та земля, не має ніяких документів на власність. Він не може продати або купити землю. Друга точка – власник землі може лише віддати її в оренду колгоспові за один процент урожаю або за віз соломи. Чужинці не можуть купити землю. Немає малих тракторів, плугів чи комбайнів до землі. Що бідний український колгоспник може зробити лопатою?

* * *

Читаю далі: 20-ліття катастрофи на атомовій станції в Чорнобилі. Управителі цієї атомової станції були прислані з Москви. Вся відповідальність була покладена на російських учених з Москви. А коли катастрофа сталася, то урядовці повтікали з своїми родинами до Росії. Російські учені точно знали, яка загроза виникла у Чорнобилі, але не давали інструкції українському населенню.

Відповідає за катастрофу у Чорнобилі уряд колишнього СССР, спадкоємницею якого стала Росія.

То чому теперішній український уряд виплачує допомогу потерпілим, чому лікує тисячі людей, які хворіють на різні хвороби, породжені радіяцією з Чорнобиля? Чому уряд у Києві не домагається від Росії відшкодування для тих людей, які страждають?

* * *

Мова – це є той клич, який тримає людей у одній державі. Без спільної мови немає держави. Україна і її уряд будують мовну „вавілонську вежу". Хто історії не знає, той повторює давні помилки, які будуть дорого коштувати для України.

Перше: всі урядовці мусять знати державну українську мову. Якщо не навчаться української мови, то за рік повинні бути звільнені з праці.

У Росії живе близько 20 мільйонів українців, але не почуєте української мови в Думі. Татари в Росії хотіли вживати латинський алфабет, але уряд Росії разом з президентом В. Путіним сказали: „Нєт!" Чому ж Президент України В. Ющенко не може сказати „ні" російській мові в Україні?

* * *

Хаос в Україні є наслідком прорахунків Президента Віктора Ющенка. Ніхто у світі не міг зрозуміти, чому за пару місяців до парляментських виборів Президент України розпустив уряд, зформований Помаранчевою революцією? Чи прем'єр Юлія Тимошенко була такою великою загрозою, щоб її викинути з уряду перед парляментськими виборами?

Президент В. Ющенко і партія „Наша Україна" не знають, що робити. Ю. Тимошенко, якщо вона ще раз стане прем'єром України, зробить порядок у державі, бо В. Ющенко багато філософствує, але нічого не робить.

Юрій Кравчук,
Вільмінґтон, Делавар

Не усіх учасників назвали...

Щиро дякуємо за поміщення знімки та короткого допису в 25-му числі „Свободи", від 23 червня, про „Українську ніч" мистців у „Cornelia St. Cafe". Ми дуже раді, що україномовні читачі мали змогу довідатися про ту імпрезу.

Окрім присутніх учасників були також Андрій Мілявський, Гелена Ремез з ансамблю „Черес" та акордіоніст Роман Ґалинський. Крім того, треба згадати, що подане фото робив Василь Лопух. Дякую!

Ірена Забитко,
Фльорида

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Помер Андрій Кейбіда

3 березня 1917 – 5 липня 2006

Св. п. Андрій Кейбіда

Екзекутивний комітет Українського Народного Союзу з сумом повідомляє членів Головного уряду, членів колишнього 322-го Відділу УНСоюзу та все членство, що у середу, 5 липня 2006 року, відійшов у вічність св. п. Андрій Кейбіда, секретар Відділу протягом понад 35 років, Головний радний протягом 16 років.

Екзекутивний комітет і все членство висловлює своє найглибше співчуття дружині Евелин, з якою покійний прожив 63 роки, та всій родині.

Пам'ять про Андрія Кейбіду, як одного з заслужених і авторитетних діячів УНСоюзу, за його відданість і посвяту протягом багатьох років буде завжди з нами.

Вічна Йому пам'ять!

КАЛЕНДАР ПОДІЙ 2006р.

Кожного понеділка від 26 червня до 28 серпня 2006 р. „Steak Night Theme Night" при музиці „Soyuzivka House"

Кожної середи від 28 червня до 30 серпня 2006 р. „Hutsul Night Theme Night" при музиці „Soyuzivka House"

Кожної п'ятниці від 30 червня до 1 вересня 2006 р. „Odessa Seafood Night" при музиці „Soyuzivka House"

16 – 21 ЛИПНЯ – Дитячий табір Української спадщини. Сесія 1.

16 – 22 ЛИПНЯ – Discovery Camp. Сесія 2.

22 ЛИПНЯ – Забава, оркестра „НА ЗДОРОВ'Я".

16 – 22 ЛИПНЯ – Кляси нуркування.

23 – 28 ЛИПНЯ – Дитячий табір Української спадщини. Сесія 2.

23 – 29 ЛИПНЯ – Спортовий табір Української Січі. Сесія 1.

28 – 30 ЛИПНЯ – Мистецька виставка кераміки Диці Ганушевської.

29 ЛИПНЯ – Забава, оркестра „ЛЬВІВ'ЯНИ".

29 ЛИПНЯ – 5 СЕРПНЯ – Український танцювальний табір. Сесія 1.

30 ЛИПНЯ – 5 СЕРПНЯ – Спортовий табір Української Січі. Сесія 2.

31 ЛИПНЯ – 4 СЕРПНЯ – Спортові табори гольфа і відбиванки.

4 СЕРПНЯ – Оркестра „ЗАГРАВА" у „Tiki Bar", год. 10-та веч.

4 – 6 СЕРПНЯ – Виставка картин родини Козаків.

5 СЕРПНЯ – Концерт учасників танцювального табору. Сесія 1. Авкціон спонзорований куренем „Чорноморські Хвилі" та гольфові змагання на підтримку Фундації спадщини Союзівки. Виступи танцюристів табору, год. 2-га. по пол. Забава, оркестра „ЗАГРАВА", год. 10-та веч.

6 – 19 СЕРПНЯ – Український танцювальний табір. Сесія 2.

12 СЕРПНЯ – Вибір „Міс Союзівки". Забава, грає оркестра „Темпо".

13 СЕРПНЯ – Музичний концерт, спонзорований відділом Союзу Українок.

18 СЕРПНЯ – Виступи „Pete & Vlod – unplugged" у „Tiki Bar", год. 10-та веч.

19 СЕРПНЯ – Концерт учасників танцювального табору. Сесія 2. Забава, грає оркестра „Фата Моргана".

26 СЕРПНЯ – Забава, оркестра „Відлуння".

Вікенд з нагоди ДНЯ ПРАЦІ.

1 ВЕРЕСНЯ – „Tiki Bar" – забава – оркестра „ЗАГРАВА", год. 10-та веч.

2 ВЕРЕСНЯ – Пополудневі виступи оркестри „ГРІМ". Виступи шкільної танцювальної групи „ЯВІР", год. 8-ма веч. Забава, оркестри „ЛУНА" і „ЗАГРАВА", год. 10-та веч.

3 ВЕРЕСНЯ – Виступи шкільної танцювальної групи „ЯВІР", год. 1-ша по пол. Забава, оркестра „ЗАГРАВА", год. 10-та веч.

Табір „Діскавері" на Союзівці

Дівчатка і хлопці від 8 до 15 років приїхали на Союзівку в середині липня (9-15 і 16-22 липня), де мали можливість одночасно бути на блискучій природі і вивчати українські народні традиції. На фото показано як діти пишуть писанки.

Українська делеґація відвідала Вашінґтон

ВАШІНҐТОН. – Делеґація українських урядовців зустрілася з широким колом американських вищих посадових осіб та експертів у галузі державної служби під час візити, що відбулася 11-16 червня. Поїздку організувала Фундація „США – Україна" за Програмою сприяння впровадженню сучасних методів управління в системі Міністерства закордонних справ України (МЗС), що є частиною широкомаштабного процесу реформування системи державної служби України.

До складу української делеґації увійшли начальник Головного управління державної служби України Тимофій Мотренко, директор департаменту кадрів МЗС України Олександер Дем'янюк та директор Центру сприяння інституційному розвитку державної служби при Головному управлінні державної служби України Андрій Вишневський.

Програма спрямована на надання допомоги МЗС України щодо удосконалення системи управління персоналом. Заходи за цим проєктом, який триватиме півтора року, допомагають МЗС України у розробленні та запровадженні більш ефективних систем ротації – плянового заміщення працівників міністерства у вітчизняних та закордонних дипломатичних установах України, набору та прийняття на роботу працівників дипломатичної служби, професійного навчання, управління процесом виконання працівниками службових обов'язків та стратегічного планування.

Основний обсяг робіт за проєктом виконуватимуть відповідні робочі групи, що їх зформовано у МЗС України. Програму фінансує Фонд демократії і розвитку за рахунок коштів, отриманих від Міністерства сільського господарства США.

Перебуваючи упродовж тижня у Вашінґтоні, члени делеґації провели низку зустрічей з ключовими державними посадовцями Управління віце-президента Державного департаменту США та Управління кадрової служби США й детально ознайомитися з системою американської державної служби. Управління кадрової служби та українські делегати домовились про розробку проєкту урядового меморандуму про співпрацю.

Програму візити готували працівники Фундації „США – Україна" разом з консультантами Програми Юрієм Нестерчуком і Джеком Гелером. Значну підтримку в організації візити надало Посольство України у США.

Зустрічі також відбулися в Управлінні служби етики у державних органах, Управлінні адвоката з особливих справ, Федеральному управлінні з питань трудових взаємин, Раді з захисту системи заслуг, Аґентстві США з міжнародного розвитку, Національній академії державного управління, Міжнародному республіканському інституті, Інституті національної демократії, Корпорації управління Фондом „Виклики нового тисячоліття", Інституті дипломатичної служби, а також з генеральним директором дипломатичної служби Послом Джорджем Стейплсом.

Делеґація зустрілася з Послом України в США Олегом Шамшуром. Відбулася зустріч з робочою групою з питань політики та урядування програми „Політичний діялог України та США", що її виконує Фундація „США – Україна", а 15 червня Тимофій Мотренко зробив в Інституті Кенана доповідь „Трансформація системи державної служби України у ході політичної реформи".

Під час вашінґтонської візити делеґати побували біля пам'ятника Тарасові Шевченку, дали інтерв'ю „Голосу Америки" й зустрілися з українськими учасниками маґістерської програми Едмунда Маскі.

Коментуючи роботу делеґації, Джек Гелер зазначив, що „це винятково серйозна, здібна і працьовита група, сповнена ентузіязму та наділена талантом провадити важливу адміністративну реформу в Україні".

За словами Т. Мотренка, ця візита „заклала основу системної, довготривалої співпраці між урядами США та України у галузі реформування державної служби".

Олена Кричевська
Фото: Дейвид Гаукгурст

Тимофій Мотренко доповідає в Інституті Кенана

Під час зустрічі в Інституті дипломатичної служби (зліва): Марта Мацелюх, Олександер Дем'янюк, Тимофій Мотренко, Рут Вайтсайд, Андрій Вишневський, Посол Джон О'Кіф, Уляна Панчишин, Віра Андрушків, Юрій Саєвич, Христина Редько, Джулі Джонсон.

В Управлінні служби етики у державних органах (зліва): Юрій Саєвич, Тимофій Мотренко, Андрій Вишневський, Джейн Лей, Роберт Кусик, Олександер Дем'янюк, Олександер Павличенко.

Українська делеґація на зустрічі з спеціяльним радником віце-президента США у справах національної безпеки Юджином Фішелем (зліва), у якій взяли участь Андрій Вишневський, Тимофій Мотренко, Маркіян Білинський, Олександер Павличенко, а також президент Фундації „США – Україна" Надія МекКонел.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Фонд допомоги і розвитку дітям Чорнобиля – в дії

На благодійному вечорі в Гартфорді

Для обласної дитячої лікарні Івано-Франківська

ГАРТФОРД, Кон. – 20 листопада 2005 року відділ Фонду допомоги і розвитку дітям Чорнобиля (ФДРДЧ), Гартфорду і околиці влаштував надзвичайно успішний авкціон і продаж різних мистецьких праць та виступ молодих талантів. Дохід призначений для відділу інтенсивної терапії новонароджених обласної дитячої лікарні в Івано-Франківську.

Діти і молодь околиці, їхні батьки і провідники радо погодилися віддати свій час на поміч дітям України. В програмі були танці українського танцювального ансамблю „Золотий промінь", знаного з багатьох виступів в Конектикаті і Ню-Йорку, балетного ансамблю „Премієр Денс Студіо", в якому беруть участь танцюристи різних національностей та українські діти. Зворушливо прозвучали дві пісні до Матері Божої в дуеті 16-літньої Оксани Берези і Люди Юркевич, в супроводі бандури. 11-літній Маркіян Бойко і 16-літній Стефан Добощак завершили програму грою на піяніні і бандурі. Публіка була захоплена. Програмою провадили голова відділу Юлія Нестерук та Іван Батіско. Ю. Нестерук подякувала всім учасникам програми і жертводавцям.

Особлива подяка мистцям, які подарували свої твори, а саме Кристині Баранській, Романові Барняку, Зенонові Голубцю, Дарії Гулак-Кульчицькій, Христині Карнавале, Катерині Кричевській-Росандіч, яка також подарувала дві мініятюрні акварелі свого батька Василя Кричевського, Тані Осадці, Стефанові Туру і Мері Чорняк за твори її чоловіка Андрія.

Багато зусиль доклали члени комітету та приятелі Фонду Ляна і Євген Бабії, Іван Батіско, Орест Бистряник, Ванда Бексер, Ірена Бойко, Люда Хмелівська, Надія Гафткович, Уляна та Ігор Грині, Оксана і Орест Кузьми, Оксана та Ігор Михайлюки, Галина та Ігор Міляничі, Юлія Нестерук, Геральд Нестерук, Ірена Олексяк, Наталка Рудько, Галина Шулевська та Інна Стахів, щоб імпреза була успішною.

Завдяки підтримці громади бенефіс приніс близько 6000 дол. на придбання апаратури для порятунку найбільш немічних дітей в Україні.

Н. Гафткович

Віче в пам'ять жертв Чорнобиля

ГАРТФОРД, Кон. – 26 квітня ц. р. з ініціятиви громадського комітету було проведено жалобне віче в пам'ять жертв Чорнобиля. Владика Стемфордської Епархії, священики, діти української парафіяльної школи ім. св. Михаїла, представники українських організацій, влади та миряни хвилиною мовчанки та запалюванням свічок вшанували пам'ять тих, хто боровся з радіційним вогнем і постраждав від вибуху Чорнобильського реактора.

Жалобна церемонія розпочалася Молебнем в Українській католицькій церкві св. Михаїла, під час якої Владика Стемфордської епархії Павло-Патрикій Хомницький зачитав звернення до народу від Патріярха УГКЦ Любомира Гузара. Церемонія продовжувалася біля стін капітолію міста Гартфорду, її відкрив голова громадського комітету Ігор Рудько.

Прозвучало звернення Владики Павла до мирян, який закликав українців усіх континентів до єднання. Колишній директор уряду штату Конектикат Орест Дубно виголосив зворушливе слово про наслідки Чорнобильської катастрофи і потребу дальшої допомоги її жертвам. Учні української парафіяльної школи Арета Бойко та Андрій Михалюк виступили від імені юнацтва.

Молитва „Отче наш" у виконанні шкільного хору звучала особливо піднесено. А пісня про Чорнобиль – сольо Люди Юркевич і дует-молитва „Радуйся, Маріє", виконана Оксаною Березою і Людою Юркевич під супровід на бандурі зворушила кожного, хто був присутній на мітингу. Голова відділу Фонду допомоги і розвитку дітям Чорнобиля Юлія Нестерук і заступник голови громадського комітету Ігор Стасюк провадили програмою.

Зачитано вітання від губернатора штату Джоді Рел, посадників Ню Гейвену і Вест Гартфорду, листи від сенатора Кристофора Дада і представниці Конґресу Ненсі Джонсон.

Закінчилося віче запалюванням свічок, які передавалися з рук в руки, від дітей до дорослих, від знайомих до незнайомих.

Галина Думанська

Під час віча в Гартфорді

На благодійному концерті

Нові стипендіяти Меморіяльної стипендії ім. Івана Коляски

ЕДМОНТОН. – У 2005-2006 роках Меморіяльну стипендію ім. Івана Коляски отримали п'ятеро осіб – Віктор Брехуненко, Ольга Лучук, Мирослав Маринович, Юрій Покальчук та Ірина Тюрменко.

Першою стипендіяткою, яка прибула до Канади, була Ірина Тюрменко, професор історії Національного університету харчових технологій у Києві. Темами її дослідження були життєдіяльність Митрополита Іларіона (Івана Огієнка) та українська діяспора. У Вініпезі проф. Тюрменко працювала в Консисторії УПЦ Канади, Осередку української культури й освіти та Манітобському університеті, в українських фондах Національного архіву Канади в Отаві. Ірина Тюрменко – автор монографії „Державницька діяльність Івана Огієнка (Митрополита Іларіона)", виданої 1998 р., а також численних статтей про його життя і творчість.

Мирослав Маринович, віце-ректор Українського Католицького університету у Львові, протягом січня-квітня 2006 р. перебував у КІУСі та в Інституті східньохристиянських студій ім. Мирополита Шептицького при Університеті св. Павла в Отаві, де досліджував рух в українській діяспорі на підтримку патріярхату для УКЦ та вплив цього руху на формування нової еклезіястичної ідентичности, а також на ставлення Церкви до екуменізму.

Віктор Брехуненко, голова відділу історії й теорії археографії Інституту української археографії Національної академії наук України (Київ), перебував у січні-квітні 2006 р. у Торонто, Вініпезі й Едмонтоні, де проводив дослідження про типологію козацьких спільнот у Східній Европі в XV-XVI ст. Віктор Брехуненко – провідний фахівець з ранньої історії українського козацтва, є автором понад вісімдесяти наукових праць, зокрема монографії „Стосунки українського козацтва з Доном у XVI – середині XVII ст.", виданої 1998 р. У своїй праці „Московська експансія і Переяславська Рада 1654 р.", опублікованій 2005 р., д-р В. Брехуненко простежує походження московської концепції Переяславської угоди в контексті її експансіоністських стратегій у XIV-XVII ст.

Відомий київський письменник Юрій Покальчук у лютому-березні 2006 р. в Едмонтоні працював над антологією альбертської прози, яка готується до видання в Україні. Протягом останніх п'ятнадцяти років Юрій Покальчук на добровільних засадах працює з неповнолітніми правопорушниками. Він є автором близько п'ятнадцяти книг прози й поезії, а також вокалістом і автором слів до пісень української рок-джаз групи „Вогні великого міста". Його останні дві збірки коротких оповідань „Паморочливий запах джунглів" та „Заборонені ігри" були видані в 2005-06 роках. Він також писав наукові статті про сучасну латиноамериканську літературу й про відчуження серед молоди у Північній Америці. Д-р Ю. Покальчук був президентом і віце-президентом Асоціяції українських письменників та членом Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення.

Ольга Лучук, доцент катедри чужоземних мов Львівського національного університету ім. Івана Франка та завідувач катедри англійської мови Українського Католицького університету у Львові, в Торонто та Едмонтоні досліджувала епістолярну спадщину недавно померлого професора Юрія Луцького, відомого фахівця з української літератури. Ольга Лучук є автором монографії „Діялогічна природа літератури" (2004 р.) та понад 50 наукових статтей у галузі перекладознавства й літературознавства. Вона також є співавтором і упорядником антології української поезії XX століття в англомовних перекладах „Сто років юности" (2000 р.).

Меморіяльний фонд ім. Івана Коляски був заснований 1990 р. Василем і Юстиною Федейками, Петром Кіндрачуком (1912-1998) і Павлиною Кіндрачук та Іваном Коляскою (1915-1997) з метою підтримати українських науковців і спеціялістів, які проводять наукові дослідження або підвищують свою кваліфікацію в Канаді. Фонд був перейменований на початку 1998 р. на честь його ініціятора і співзасновника Івана Коляски.

Завдяки щедрості жертводавців уставний капітал Меморіяльного фонду ім. Івана Коляски тепер складає 750,787 дол., що дозволяє КІУСу фінансувати більше науковців з України. Останній великий внесок до фонду (200,179 дол.) надійшов від Василя Липкевича (Ванкувер, БК) у 2004 р. Оголошуючи про заснування фонду 1990 р., Іван Коляска заявив, що його метою є збирати кошти, аж поки уставний капітал не досягне суми одного мільйона долярів. Роблячи внески до КІУСу можете вказати, що вони призначені на Меморіяльний фонд ім. Івана Коляски.

КІУС

Ювілейний рік М. Грушевського

Звернення Українського Історичного Товариства з нагоди 140-ліття від дня народження Михайла Грушевського

У 2006 році українська громадськість відзначає 140-ліття від дня народження найвидатнішого українського історика, видатного політика та громадського діяча Михайла Грушевського (1866-1934).

Написавши монументальну „Історію України-Руси", М. Грушевський поклав тривалі основи під розвиток української наукової історіографії і національної культури, відкриваючи правдивий образ історичного розвитку української нації в державних і бездержавних періодах її існування. Історична схема М. Грушевського встановила й обґрунтувала самостійність і безперервність українського історичного процесу.

М. Грушевський відомий як унікальний організатор українського наукового життя. Найвидатніший голова Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, голова Українського наукового товариства в Києві, засновник і голова Українського соціологічного інституту в Празі, а згодом академік і голова Історичної секції Всеукраїнської Академії Наук у Києві, редактор наукових українознавчих видань, М. Грушевський спричинився до значного піднесення наукових дисциплін українознавства, зокрема української історичної науки і введення її, як рівнорядного учасника, у світовий історично-культурний процес.

Відомий і поважний в усіх українських землях, Михайло Грушевський став символом всеукраїнського єднання, яке він розумів як з'єднання всіх частин української землі в єдиному державному і національно-культурному організмі. Як громадський і політичний діяч, 22 січня 1918 року він проголосив Четвертий Універсал Української Центральної Ради, а в квітні 1918 року затвердив Конституцію Української Народної Республіки. Ці два документи є головними конституційними актами першої української незалежної держави XX століття.

Українське Історичне Товариство у співпраці з українськими науковими установами в Україні та діяспорі плянує провести низку наукових конференцій, присвячених вивченню життя, діяльности і творчости Михайла Грушевського. У 2006 році вийшов з друку вже третій том видання „Листування Михайла Грушевського" (Серія УІТ: „Епістолярні джерела грушевськознавства"), готується до друку восьмий випуск серії „Грушевськіяна", ювілейний том журналу УІТ „Український Історик" та інші видання.

Грушевськознавство – наукова дисципліна, пов'язана із всебічним вивченням життя та діяльности Михайла Грушевського – було започатковано Українським Історичним Товариством у ювілейному 1966 році до 100-ліття народження Михайла Грушевського. Сьогодні УІТ має багато членів і послідовників в Україні, які сприяють подальшому розвиткові цієї дисципліни.

Президія УІТ закликає українську громадськість гідно відзначити 140-ліття народження Великого сина українського народу, який ціле своє життя присвятив праці і боротьбі за краще майбутнє України й української нації.

Одночасно закликаємо українську громадськість в Україні і в діяспорі допомогти в розбудові музеїв Михайла Грушевського у Києві і Львові, в яких зберігаються важливі архівні і бібліотечні фонди та унікальні музейні експонати. УІТ є патроном цих двох культурних установ. Цього року готуються відкриття дому М. Грушевського в Києві, в якому розмістяться експозиція та фонди Історико-меморіяльного Музею М. Грушевського у Києві.

На окрему увагу заслуговує англомовний переклад монументального твору „Історія України-Руси", а також видання архівних матеріялів грушевськознавства, які є унікальними першоджерелами в дослідженні політичної, культурної, інтелектуальної і соціяльної історії української нації.

За Президію Світової Наукової Ради СКУ –

Д-р Любомир Винар, голова УІТ, Кент; **д-р Олександер Домбровський,** науковий секретар УІТ, Ню-Йорк; **д-р Аркадій Жуковський,** член президії, Париж; **д-р Андрій Сороковський,** член президії, Вашінгтон; **д-р Ярослав Ісаєвич,** член президії, Львів; **д-р Леонід Зашкільняк**, голова осередку УІТ, Львів; **д-р Алла Атаманенко,** секретар СНР, Остріг; **д-р Стефан Козак,** член президії, Варшава; **д-р Богдан Клід,** член президії, Едмонтон; **д-р Юрій Макар,** голова осередку УІТ, Чернівці; **д-р Юрій Мицик,** голова осередку УІТ, Київ; **д-р Леонід Тимошенко,** співголова осередку УІТ, Дрогобич.

Покладення квітів в Парижі

ПАРИЖ. – У Парижі, на цвинтарі Монпарнас, де поховано Симона Петлюру, відбулося покладання квітів на його могилу. У рамках заходів з відзначення 80-роковин від дня загибелі С.Петлюри у Парижі відбулася презентація книги чернівчан – головного редактора газети „Ва-Банк" Видавничого дому „Букрек" Дмитра Миронюка та викладача Чернівецького Національного університету ім. Ю. Федьковича Наталії Миронюк „Симон Петлюра – засновник „Тризуба". На церемонії представлення нової книги були присутні міністер закордонних справ України Борис Тарасюк, Посол України у Франції Юрій Сергєєв, представники української діяспори. Наш земляк Дмитро Миронюк виступив також на міжнародному кольоквіюмі з доповіддю „Світова преса – про вбивство Симона Петлюри".

Янко Світ

Про акредитацію журналістів на Всесвітньому форумі українців

У зв'язку з проведенням 18–20 серпня ц. р. у Києві IV Всесвітнього форуму українців пресслужба Міністерства закордонних справ України доводить до відома журналістів, які плянують взяти участь у висвітленні роботи форуму, що для отримання акредитації на форумі необхідно надіслати лист від редакції до МЗС України (факс: (380-44) 238-1889) зі зверненням про акредитацію журналіста, в якому має бути зазначено повне прізвище, ім'я та по батькові, підтверджено факт роботи особи у конкретному ЗМІ та зазначена мета поїздки її терміни. Разом з листом також слід надіслати копію пашпорта представника ЗМІ та копію редакційного посвідчення.

Андрій Олефіров,
тимчасово виконуючий
обов'язки Генерального консула
України в Ню-Йорку

Великий Митрополит, Народний Посол

Митрополит Андрей Шептицкий і українська Америка

Марія Климчак

Український Національний Музей у Чикаго готується до відкриття у жовтні-листопаді документальної фотовиставки з власного архіву, присвяченої 100-літтю української греко-католицької парафії св. О. Миколая. Вперше для відвідувачів експонуватимуться оригінали листів Митрополита Андрея Шептицького, також унікальні, пожовклі від часу, фотографії, що зберегли обличчя, яке належить історії. Листи Митрополита – безцінний скарб, вони безумовно зацікавлять науковців та священослужителів.

Мойсей України двічі відпливав від берегів Европи заради оборони Греко-Католицької Церкви в Америці і Канаді, Бразилії та Арґентині. Йому поправу належиться титул Народного Посла, що говорив про політичні справи України у Білому Домі під час зустрічі з Президентом США Вореном Г. Гардінґом, секретарем торгівлі Гувером та Державним секретарем Гюзом. Своїм головним завданням поставив збирання фондів на утримання сиріт в Галичині, яких було дуже багато після Першої світової війни. Листи, писані рукою Митрополита Андрея, допомагають нам ширше представити спільноті невідомі сторінки з життя Слуги Божого. Ці листи адресувалися отцеві Петрові Понятишину, адміністраторові Української Католицької Церкви в Америці, визначному церковному та громадському діячеві.

У 1954 році Український Народний Союз видав книжку спогадів з серії „Українці у вільному світі" о. П. Понятишина –„Митрополит Андрей Шептицький в Америці", а у 1963 році у Канаді побачила світ книжка д-ра Осипа Кравченюка „Велетень зі Святоюрської гори". Накладом „Канадського Українця" у Вініпеґу в 1927 році з-під пера священика Пантелеймона Божика вийшла книжка „Церкви українців в Канаді", у якій охоплено період історії від 1890 до 1927 років. Відомий історик Григор Лужницький докладно подає у своїй праці „Єпископ-піонер Кир Сотер Ортинський, ЧСВВ" (Філядельфія, 1963) тернистий шлях нашої Церкви на чужині. Опрацювання вище поданих джерел спонукає до описання американського періоду у житті Митрополита Андрея Шептицького. Листи Митрополита зобов'язують до глибших пошуків документальних та наукових джерел з біографії Слуги Божого Андрея, процес беатифікації якого наближається до кінця.

Виїзд заробітчан до Америки Митрополит Андрей сприймав болісно і з розумінням. Найбільшим багатством нашого люду була віра в Бога, супроводжувала їх світами, оберігаючи та зберігаючи як націю. В 1900-1907 роках до США з тодішньої Австро-Угорщини прибуло 85.933 особи. Не маючи своїх церков і священиків, велика частина емігрантів опинялася у чужих костелах, молитовних домах, згодом асимілювалась в американському вирі життя. У 1884 році галицький митрополит Сильвестер (Сембратович) вислав першого українського священика о. Івана Волянського до США. Перша українська церковця, хор, читальня, драматичний гурток під вмілим правлінням о. Івана Волянського почали діяти у містечку вуглекопів Шенандоа в Пенсильванії. У 1894 році вже було 30 священиків, 26 закарпатців та четверо з Галичини, у 1894-1897 роках ще шість галицьких священиків висвятилися для місійної праці в США. Умови, в які вони потрапляли, вимагали духовного проводу. Емігранти походили з різних частин України, одні вважали себе за мадярів чи за словаків, багато було прихильників москвофільства. Чималі перешкоди створювали американська латинська єрархія і духовенство. Царська православна місія в США намагалася всілякими способами підпорядкувати собі русинів, і до певної міри досягала успіхів.

Митрополит Андрей Шептицький зумів переконати Святішого Отця Папу Пія X у необхідності створення українського єпископства в США. У висліді його зусиль стало призначення єпископом о. Сотера Ортинського, ЧСВВ, великого приятеля Кир Андрея, невтомного місіонера і непримиренного противника москвофільства і царського православ'я. Таким чином творцями української Греко-Католицької Церкви в Америці, а згодом у Канаді, стали Папа Пій X і Слуга Божий Митрополит Андрей Шептицький.

27 серпня 1907 року кораблем „Кайзер Вільгельм" прибув до Ню-Йорку Єпископ Сотер Ортинський. Через три роки, відчуваючи потребу відвідати українську громаду, тим же кораблем прибуває до Америки Митрополит Андрей. У Монреалі відбувався Євхаристійний конгрес. По дорозі Митрополит використав нагоду побувати у Ню-Йорку і Філядельфії, Бафало і Сіракузах. Двомісячне перебування Митрополита Андрея були наповнені місійною працею. З Торонто він виїхав до Чикаго, до отця Струтинського. Усі старання Митрополита були покладені у молитву єдності громади і побудови сильної Української Церкви. Митрополит не оминув сирітський будинок у Філядельфії. Опіка над сиротами та знедоленими були на першому місці впродовж усього його життя. При його участі відбулося посвячення у жовтні 1910 року катедри Непорчного Зачаття Пречистої Діви Марії у Філядельфії. Це було свято і перемога нашої Церкви. Доказом тому послужили прибуття на урочистості папського легата кардинала Ванутеллі й Апостольського делеґата у Вашінґтоні. У соcлуженні 36 священиків Митрополит Андрей та Владика Сотер відправляли Святу Літургію.

Наступна митрополича візитація Америки відбулася влітку 1921 року. Галицькі землі були знову окуповані. На цей раз Польщею. За кілька місяців Митрополит побував у всіх своїх парафіях, збираючи фонди на повоєнні сиротинці. Українське питання було першим при зустрічам із чільними достойниками американської держави.

Напередодні його приїзду о. Понятишин отримав листа зі Львова від Митрополита. Конверт обведено чорною жалібною рамкою. У листі від 18 грудня 1920 року Митрополит зазначає: *„У нас сумно, глухо, тихо, біда, нужда, сльози і кров"*. (лист і конверт з архіву Музею). Згодом по приїзді до Америки Митрополит розкриє закладений у листі зміст перед секретарем торгівлі США Г. Гувером (грудень, 1921). Його голос засвідчував політичну ситуацію в Україні, що була у польському ярмі, говорив про обділених увагою українських сиріт, просив для них допомоги. Відповіддю на його молитовні звернення були збірки, організовані при українських церквах Америки. В листі від 30 січня 1922 року Митрополит пише о. Понятишинові:*„... Дякуючи Вам ще раз за зарядження складок на Галицькі сироти в церквах, доношу, що переслано на мої руки 2,534 долярів 83 центів,... Я зі складки вдоволений... Всім, всім священикам вдячний. Галичанам пересилаю вирази високої пошани і вдячности"*.

А далі Кир Андрей ділиться думкою, що було б добре, якби повідомлення про збірку на сиріт Галичини були поміщені в американських газетах (лист з архіву Музею).

Судячи з листування, ми бачимо батьківську турботу Митрополита про майбутнє роду українського, про дітей його землі прадідівської.

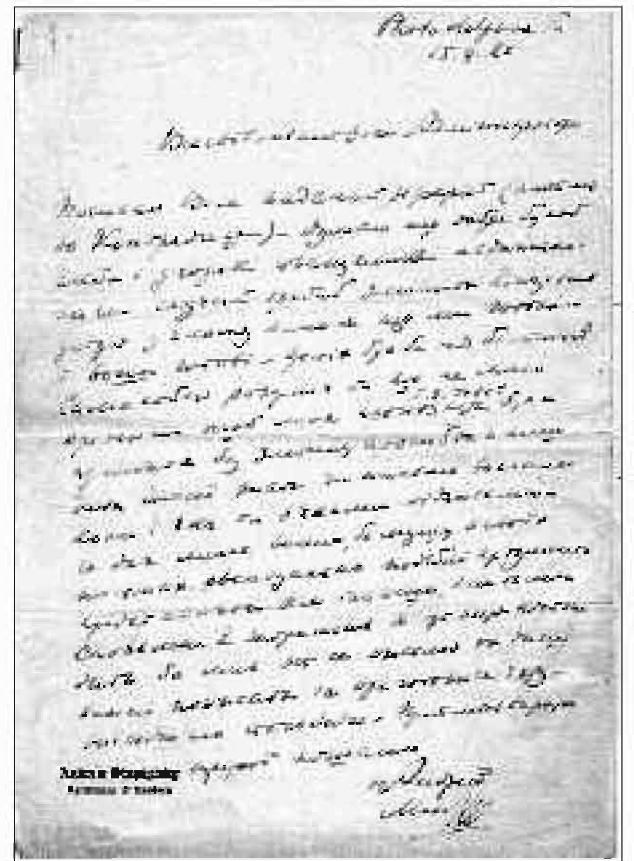
Газета „Америка" (*ч. 30, 17 лютого 1960 р., Філядельфія*) помістила статтю українського адвоката з Чикаго Богдана Пелехович під назвою „Із спогадів про Митрополита Шептицького", у якій автор розповідає про діяльність Української Дипломатичної Місії у Вашінґтоні (20-ті роки XX століття). При сприянні тодішніх активних діячів – д-ра Луки Мишуги, адвоката Богдана Пелеховича, д-ра Мирослава Сіменовича, який, до речі, вручив Президентові Гардінгові у червні 1922 року особливий меморандум в справі окупаційного режиму в Галичині, Митрополитові Андрею Шептицькому було призначено зустріч з тодішнім Державним секретарем США Гюзом. Це сторінки початків української дипломатії. Автор пригадує зустріч:

„Хтось постукав у двері, і в дверях з'явилася маєстатична постать Митрополита. Він зробив на нас величезне враження. Його голубі очі з мягким виразом обличчя дивилися на нас тепло і приязно...Нам здавалося, що з нами є близький і добре знайомий приятель".

Митрополит приїхав до Вашінгтону шукати правди.

„Як довго служать мені сили, я уважаю своїм обов'язком помагати нашому народові і Церкві. Коли б сталося таке, що Рада Амбасадорів віддала б Галичину Польщі, я почував би за собою вину, що, будучи в европейських столицях і в Вашінґтоні, не робив усього можливого, щоб заступитись і оборонити нашу справу", – так говорив Митрополит Шептицький при зустрічі. У листі до Державного секретаря США Чарлза Еванса Гюза Митрополит повідомляв про політичний стан держави, про переслідування...

(Закінчення на стор. 19)

Оригінал листа Митрополита Андрея

Стара поштівка з фотографією церкви св. Миколая (тепер – катедра) в Чикаґо і будинку в Чикаґо, в якому перебував Митрополит Андрей Шептицький *Фото: архів музею*

Олена Теліга – до 100-річчя від дня народження

Олена Теліга

ВАШІНҐТОН. – Олена Теліга народилася 21 липня 1906 року у Петербурзі, в родині професора Івана Шовгенева, який у 1918 році переїхав до Києва й працював міністром в уряді Української Народної Республіки. У Києві Олена формувалася як творча особистість. Вона навчалася в приватній гімназії, опановувала українську мову й робила перші поетичні спроби. Події громадянської війни змусили її батьків еміґрувати до Чехії.

Майбутня поетеса продовжила освіту на історико-філологічному факультеті Вищого педагогічного інституту ім. М. Драгоманова у Празі, де її вчителями були визначні українські вчені С. Русова, Л. Білецький, Д. Дорошенко.

Закінчивши навчання, вийшла заміж за Михайла Телігу – кубанського козака, старшину війська Української Народної Республіки, і наступне десятиліття (1929-1939) працювала у Варшаві, беручи активну участь в українському громадському житті. Варшавський період творчости О.Теліги духовно дуже багатий – тут зформувався її світогляд, вона ввійшла до групи українських поетів, плідно співпрацювала з „Вісником" Дмитра Донцова. У 1939 році Теліги оселилися в Кракові, де вона очолила молодіжне літературне товариство „Зарево". Зустріч з відомим поетом Олегом Ольжичем, який був заступником голови Проводу українських націоналістів, визначила її подальшу долю. Вона вступила до Організації українських націоналістів (ОУН) і активно включилася в її працю. Як член ОУН, у жовтні 1941 рку О.Теліга нелегально прибула до окупованого німцями Києва та відразу узялася за організацію літературного гуртка, що зформувався у Спілку українських письменників. О. Теліга стала на її чолі. Вона друкує свої нариси й поезії в газеті „Українське слово", згодом редагує літературно-мистецький додаток до „Українського слова" – „Литаври", на сторінках якого друкувалися твори Євгена Маланюка, Олександра Олеся, Олега Ольжича.

Взимку 1941 року ці газети за антиокупаційні настрої було закрито, а їх працівників кинуто до ґестапівських катівень. Олену Телігу як керівника організації українських письменників разом з чоловіком і ще близько 40 підпільниками в 1942 році було заарештовано й розстріляно в Бабиному Яру.

Талановита поетеса, жінка героїчної долі Олена Теліга прожила недовге життя, але залишила по собі пристрасні й глибокі твори, в яких зосередилися основні проблеми української тогочасности.

Посольство України в США

Олена Телига

Поворот

Це буде так: в осінній день прозорий
Перейдемо ми на свої дороги.
Тяжке змагання наші душі зоре,
Щоб колосились зерна перемоги.

І те, що мрією було роками,
Все обернеться в дійсність і можливість –
Нам буде сонцем кожний кущ і камінь
У ці хвилини гострі і щасливі!

Подумать тільки: наші села й люди,
А завтра прийдемо – до свого міста!
Захоплять владно зголоднілі груди
Своє повітря – тепле та іскристе.

Та звідкись сум зловіщий вітер вишле,
Щоб кинуть серце у крижаний протяг:
Усе нове... І до старої вишні
Не вийде мати радісно напроти...

Душа з розбігу стане на сторожі,
Щоб обережно, але гостро стежить
Всі інші душі – зимні чи ворожі –
І всі глибокі поміж ними межі.

І часто серце запалає болем,
А щось гаряче аж за горло стисне,
Коли над рідним, тим же самим полем
Зависне інша, незнайома пісня.

Чекає все: і розпач і образа,
А рідний край нам буде – чужиною.
Не треба смутку! Зберемось відразу,
Щоб далі йти – дорогою одною.

Заметемо вогнем любови межі,
Перейдемо у брід бурхливі води,
Щоб взяти повно все, що нам належить,
І злитись знову зі своїм народом.

Виставка: модернізм в Україні

ЧИКАҐО. – 20 липня в у виставовій залі на четвертому поверсі Чикаґського центру культури, під патронатом Українсько-Американської Федеральної Кредитової Спілки „Самопоміч", відбулося відкриття мистецької виставки під назвою „Перехрестя: модернізм в Україні, 1010-1930". Вступ на виставку безплатний.

У Чикаго мистецька виставка відбувається з рамени Чикаґського департаменту справ культури та Київського комітету Міжнародної програми міст побратимів.

Вище названа мистецька виставка є першою значною виставкою українського мистецтва раннього XX століття в США. Виставка триватиме до 15 жовтня 2006 року.

Ця незвичайна виставка 21 українського аванґардного мистецтва включає понад 70 праць, зібраних професором Дмитром Горбачовом і Нікітою Лобановим-Ростовським з приватних колекцій, Національного музею мистецтв України, Театрального музею, Музею народного мистецтва України та Дніпропетровського музею мистецтв. Анатолій Мельник, генеральний директор Національного музею мистецтв України, допомагав в організуванні в Україні, а Джон Бовлт, професор Південнокаліфорнійського університету, працював редактором каталогу виставки.

Виставку організовали Фундація міжнародного мистецтва і освіти та Національний музей мистецтв України. Виставку представляє Чикаґський департамент для справ культури і Київський комітет Чикаґської міжнародної програми міст-посестер. Крайову туру спонзорують фірма „Боїнг", „Траст фор Мютуал Андерстендінг", „Ноур ЮСА Лтд"., Константин Григоришин і летунська фірма „Аеросвіт". Додаткову фінансову підтримку надали Олександер Табалов, Микола М. Шимоне, Дін Бунтрок і Чадборн та Парк ЛЛП.

Ґреґорі Найт, заступник директора мистецтв Чикаґського департаменту справ культури, підкреслив, що мистецька виставка „Перехрестя" досліджує ролю України у розвитку аванґардистського руху", а також включає праці таких відомих мистців, як Казімір Малевич, Олександра Екстер і Давид Бурлюк, і знайомить американську публіку з досі невідомими українськими мистцями включно з Василем Єрмиловом і Олександром Богомазовим".

Виставка „Перехрестя: модернізм в Україні, 1910-1930" в Чикаґському культурному центрі відкрита від понеділка до четверга від 8:00 ранку до 7:00 вечора, у п'ятниці від 8:00 ранку дп 6:00 вечора, суботи 9:00 ранку до 6:00 вечора і в неділі від 10:00 ранку до 6:00 вечора.

За докладнішими інформаціями звертайтися на ч. тел. 312-744-6630 або через мережу www.chicagoculturalcenter..org

Після Чикаго виставка „Перехрестя: модернізм в Україні, 1919-1930" переїде до Українського Музею в Ню-Йорку, а по закінченні американської тури буде показана в Національному музеї мистецтв України в Києві.

Допомога у підвищенні енерґетичної безпеки України

ОДЕСА. – 10 липня Аґентство США з міжнародного розвитку (USAID) оголосило про початок програми вартістю 1 млн. долярів США, що має на меті посилити енергоефективність України та збільшити її енергетичну незалежність. Директор Місії „USAID" в Україні Ерл Ґаст оголосив про початок цієї програми на прес-конференції в Одесі, де він перебував, щоб ознайомитися з заходами у сфері енергозбереження.

„Ми очікуємо, що ця програма принесе два результати, – зауважив Е. Ґаст. – По-перше, ми сподіваємося допомогти підприємствам, що братимуть участь у програмі, заощадити значний обсяг природного газу; по-друге, створити модель, яку зможуть перейняти інші українські промислові виробники. При цьому програма досягне своєї мети – підвищить ефективність використання енергоресурсів у промисловому секторі України".

У рамках програми „Ініціятива у сфері енергоефективности промислового сектору" „USAID" надасть Україні технічну допомогу та запропонує високорентабельні фінансові рішення, що мають забезпечити більш ефективне використання енергоресурсів у промисловості. „USAID" також сприятиме налагодженню партнерських взаємин між чужоземними та українськими сервісними компаніями, які надають послуги у галузі енергозбереження (ЕСКО), аби підвищити потенціял українських ЕСКО до розроблення і виконання проєктів у сфері енергозбереження в Україні.

На основі можливого фінансування за низькими відсотковими ставками, яке надаватиметься американським державним Експортно-імпортним банком та іншими фінансовими установами, понад 15 промислових підприємств України розпочнуть заходи зі скорочення споживання природного газу. Цей проєкт також сприятиме розповсюдженню отриманого досвіду та оптимальної практики серед інших промислових виробників. Він триватиме півтора року.

Виконавцями програми будуть американська компанія „Інтернешнл Рісорс Груп" (ІРҐ) та її субпідрядна організація „Альянс за збереження енергії". До виконання програми також будуть залучені українські підприємства (як ЕСКО, так і інші структури, що надають послуги у галузі енергетики) та міжнародні експерти у сфері енергозбереження і фінансування проєктів.

Більше відомостей про цю програму можна отримати в Андрія Міцкана, спеціяліста з питань управління проєктами Місії „USAID" в Україні, за тел. (380-44) 492-7137, або електронною поштою: amitskan@usaid.gov.

За період з 1992 р., з метою сприяння демократичним, економічним та суспільним перетворенням, USAID надало технічну і гуманітарну допомогу Україні на загальну суму понад 1,4 млрд. долярів.

Андрій Міцкан

Заклик до всіх прихильників Союзівки!

ВИ НАМ ПОТРІБНІ!

Як можна стати членом нової Фундації Спадщини Союзівки?

„Було зрозумілим, що Союзівка займала важливе місце у спільноті і я хотів би бути її частиною"

– Росс Василенко, Юніон, Н.Дж.

Приєднуйтесь до нас зараз! Зберігаймо Союзівку та нашу українську спадщину!

Кожна велика організація залежить від постійної групи прихильників, які хочуть проявляти свою активність більше, ніж поодинокими відвідуваннями. Для Фундації Спадщини Союзівки такий спосіб сприяння є дуже важливим.

Буде багато рівнів членства, але в основі всього те, що членами будуть люди, які поділяють погляд на Союзівку, як на епіцентр українсько-американської спільноти, та бажають пробуджувати та зберігати свою культурну, освітню та історичну українсько-американську спадщину.
З 1952 року Союзівка була центром українсько-американської спільноти, місцем зустрічей для нащадків багатьох хвиль українських імігрантів, куди вони повертаються для того, щоб відчути свою багатукультурну спадщину і познайомитися з іншими українськими американцями.
Сьогодні шляхом заснування „Фундації Спадщини Союзівки" українські американці та симпатики Союзівки об'єднують свої зусилля для збереження цієї культурної перлини.

Багато з цих нащадків відчули послаблення свого зв'язку з минулим, як в географічному, так і в культурному відношенні. „Фундація Спадщини Союзівки" є ініціятивою для перевиховання як молодих, так і старших у спробі збереження гідної спадщини.

Членами організації можуть бути люди, яким подобається Союзівка настільки, що вони хочуть щось дати взамін – зробити особистий внесок в її виставки та програми для себе та для спільноти.
Ви можете бути впевненими, що Ваша членська допомога для „Фундації Спадщини Союзівки" на будь-якому рівні буде вагомим внеском.

<u>Варіянти членства (щорічний внесок) та переваги</u>

Індивідуальне	$100.00	(безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині.
Для студентів 17–23 р.	$ 40.00	(безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині.
Для тих, кому 65 р. і більше	$ 30.00	(безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині.
Для сім'ї (діти до 16 років)	$150.00	(безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині.
Корпоративне	$ 500.00	(10 відс. знижка на 1 обслуговувану корпоративну вечірку в Центрі – щорічно).

Спеціяльні членські категорії:

Партнер	$300.00	(безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині та пам'ятна цеглина.
Спадщина	$500.00	(безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині; посаджене дерево з пам'ятною дошкою та постійним вшануванням в експозиції „Коло засновників Фундації".
„Legacy"	$1,000.00	(довічний безкоштовний вхід, паркування та басейн) та 5% знижка на всі послуги Союзівки, постійне вшанування в експозиції „Коло засновників Фундації".

<u>Всі члени, які вступлять до 31 липня 2006 року отримають торбинку з емблемою Союзівки.</u>

Є інші способи пожертвувати гроші... Кожний подарований долар цінується..., Фундація Білоуса недавно внесла пожертву $1,500 дол. на оновлення системи місцевого радіомовлення. Курінь Пласту „Хвилі" організовує збір коштів на нове обладнання для басейну. Старші члени УНС та Курінь Пласту „Спартанки" підтримують проект дитячого майданчика. Звертайтесь до Нестора Паславського зі своїми ідеями (845) 626-5641.

Членська форма
Ім'я і прізвище ____________________
Адреса ____________________
Місто ______________ Штат __________
Поштовий індекс ____________________
Електронна пошта ____________________
Телефон ____________________

Вишліть форму та чек за адресою:
Soyuzivka Heritage Foundation, 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany NJ 07054

Індивідуальне	$ 100.00
Для тих, кому 65 р. і більше	$ 30.00
Для студентів 17–23 р.	$ 40.00
Для сім'ї (діти до 16 р.)	$ 150.00
Партнер	$ 300.00
Спадщина	$ 500.00
„Legacy"	$1,000.00
Корпоративне	$ 500.00

Вишліть нам свою форму, щоб отримати точні інформації про переваги на вашій членській особистій виказці.

Дякуємо за Вашу підтримку!

ДЯКУЄМО!

Ваші гроші підуть на фінансування нових проєктів у 2006 році і створять сильну фінансову основу для Союзівки:

- Здвоєна система охолодження - огрівання для „Веселки"
- Додаткові нові матраци
- Нові штори для кімнат у Головному будинку

Великий...

(Закінчення зі стор. 15)

вання українських католицьких священиків. Під час авдієнції висловив побажання щоб Держсекретар уважно прочитав написане, а також повідомив про мету візити до США - це збірка фондів для сиріт. Під час авдієнції двох достойників присутнім був заступник шефа протоколу. Це доказ того, що Державний департамент США з пошаною поставився до авторитетної особи Митрополита Андрея.

Зустріч розпочалася потисканням руки. Заступник шефа протоколу представив Держсекретареві та трьом аташе гостя з України:

„ -Його Ексцеленція Архиєпископ Андрей Граф Шептицький!

Митрополит був на голову вищим від Ч. Гюза. Поглянувши на свого гостя, Ч. Гюз промовив:

„Ваша Ексцеленціє! У моєму оточенні рідко приходиться мені при вітанні гостей підносити голову вгору (to look up to heaven),- роблячи натяк на маєстатичну постать Митрополита.

Ці слова викликали щиру усмішку в Митрополита і створили теплу атмосферу" (*газета „Америка, ч. 30, 1960*). Митрополит добре володів англійською мовою. Зустріч була приємною і діловою.

Весною 1922 року Митрополит виїхав з канонічною візитацією відвідав українські колонії в Бразилії та Арґентині. Повернувшись влітку до Америки, продовжував реколекції для нашого духовенства. Боже Провеління скерувало Слугу Божого до Чикаґо. Тут донині зберігаються його листи, проливаючи світло на життя нашої громади в 20-их роках минулого століття.

18 жовтня 1922 року Митрополит Андрей пише о. Понятишинові:

„Доношу, що я вже вернув із шпиталю, хоч ще ослаблений... З огляду на опізнення, залишаю гадку відвідувати єпископів... Сподіваюсь, що перед від'їздом з вами побачусь, а може, вдасться мені бути і у вас, хоч мені тяжко тепер їздити, бо лишилось запалення в одному пальці, і се мені перешкоджає".

Наступний лист від 29 жовтня повідомляє:

„Рука мені ще докучає, тримаю її завинену на тембляку і кожний рух для мене тяжкий. Збиратись і розбиратись, ходити багато мене коштує, тим більше, що я ще досить ослаблений".

(Листи з архіву Музею)

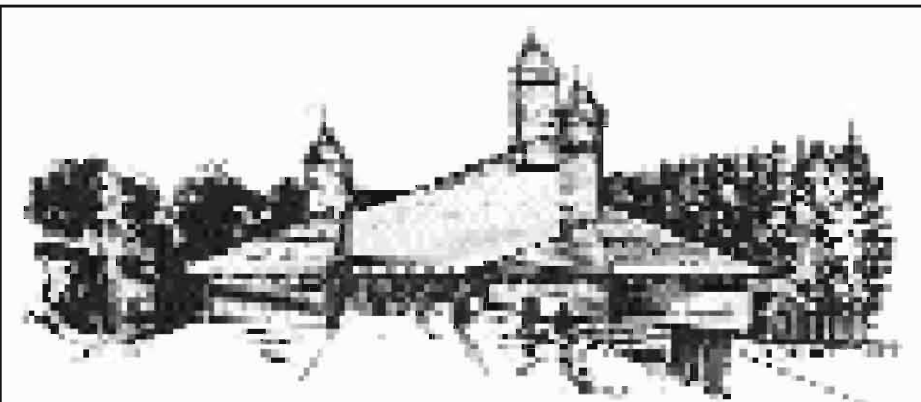
А далі Митрополит повідомляє про свої наміри поїхати до Сент-Луїсу та Філядельфії та про те, що вже пора готуватися в дорогу до Европи.

Восени 1922 року, відвідуючи отця Василя Стецюка, пароха церкви св. о. Миколая у Чикаго, Митрополит серйозно захворів. Давалася взнаки стара рана на правій нозі. Біль був настільки сильним, що не давав ходити. Митрополит лежав хворий деякий час в домі парафії св.о. Миколая. Хвороба починала прогресувати, вночі підіймалася висока гарячка. Лікарі поклали Митрополита до лікарні. Два тижні йшла боротьба за врятування ноги хворому. Після спільних нарад, лікарі прийшли до висновку, що через рану розпочнеться ґанґрена, неохідно ампутувати ногу. На щастя, лікарем Митрополита став д-р Степан Гриновецький, який вивчав медицину у Віденському університеті. Своїми методами український лікар почав ставити Митрополита на ноги. Дякуючи Провидінню Митрополит Андрей почав ходити. Лікар був на вершині свого професійного щастя. Не взяв жодної оплати за лікування, дякував Всевишньому, що допоміг зцілити Митрополита Андрея.

„Митрополит Андрей Шептицький,- писав у своїх спогадах о. Понятишин, - *був насправді героєм християнського милосердя і гідним шляхетної назви 'батька сиріт', як його іменували у старому краї".*

Понад 50 літ він засівав український духовний чорнозем зерном Христової правди. Вступивши на престіл Галицьких Митрополитів у Львові в 1900 році, першого ж дня у святоюрському соборі проголосив: „Вимагаю від Вас послуху і любови, яку то і я Вам приношу".

Такою була його дорога Правди і Життя, терниста і важка, доленосна і справедлива. Апостольсько-місійні подорожі до Америки є сторінкою світла в житті української еміграції.

29 червня 2006

Америка має місця, які своїми мальовничими краєвидами нагадують нашому народові Україну, особливо Карпатську Україну. Одним з таких мальовничих куточків, який милує око українця і приносить радість у серце кожного, хто любить свою Батьківщину – є Союзівка, розташована в Кергонксоні, штат Н.Й. Треба сказати, що не було б Союзівки, якби 112 років тому не був утворений Український Народний Союз і газета „Свобода". В цей час наші брати і сестри, здебільшого, були прості, більшість не грамотні заробітчани, які думали про те, щоб не загубитися у чужому середовищі. Вони залишили для теперішніх і майбутніх поколінь велику духовну і національну спадщину.

Але тепер, поряд із Союзівкою, знаходиться Українська Католицька Церква Пресвятої Трійці, яка являється невід'ємною частиною Союзівки. Якби не Церква, то значно менше подій відбувалося б на Союзівці, як наприклад, хрестин і весіль і, якби не Союзівка, то значно менше людей було б у Церкві. Це немов дві сестри, які доповнюють одна одну. Тому, якщо комусь дорога Союзівка, то й дорогою йому має стати ось ця Церква.

Щоби Церкву втримати – це вимагає багато коштів. Жодна організація не втримається без фінансування, а особливо там важко, де є мала кількість людей. Розуміючи це, хай кожний подумає, як втримати ту чи іншу Церкву, а особливо тут, на Союзівці, бо приїхавши сюди на відпочинок у вихідні дні, побожний ще й шукає духовного відпочинку – поєднання з Богом і спішить до Церкви. А якби її не було? Для того, щоби щось заробити для Церкви, Церква для цього робить деякі заходи. Одні з них – це пікніки-обіди. В нашій Церкві, цього року,

ПІКНІК-ОБІД

який відбудеться 6 серпня.

Буде лише одна Служба Божа о 10-ій годині ранку. Відправляти Службу Божу буде Єпарх Стемфордської Єпархії, Єпископ Павло Хомницький. В цей день буде Його візитація нашої Церкви, а також буде коротке посвячення води і посвячення Церкви після ремонту даху і бічних стін. Цей ремонт Церкву коштує понад 180 тис. дол. Ці гроші, це пожертви наших добрих і побожних парафіян, а також гостей, які роками їх збирали. Усім їм належиться велика подяка, але дай Боже щоб і на дальше ця Церква процвітала разом із Союзівкою, щоби цей крилатий вислів могли всі сказати: „А нема то краще, як на Союзівці!", а це залежить від доброї волі людей, яким цінні рідна наша мова, культура, звичаї і Церква. Після обходу навколо Церкви і її посвячення буде відбуватися пікнік. На ці події запрошуються усі парафіяни і всі ті, кому дорога Церква і Союзівка.

Нехай Господь Бог усіх благословить. Слава Ісусу Христу!

о. Володимир Пікo.

Мужі Довір'я: Олег Мачай, Олег Стецик.

Читачі - про „Свободу"

З початком 2006 року адміністрація нашої газети „Свобода" зформулювала анкету для опитування з метою з'ясувати деякі адміністративні питання. При цьому були запропоновані запитання щодо змісту обох газет УНСоюзу. Оскільки та особа, яка займалася опитником, вже не працює в УНСоюзі, редакція, подаючи одержані матеріяли, мусить застерегти: ми не переконані, що володіємо всіма анкетами, які повернулися від читачів, бо знайдено анкети виключно від передплатників. Все ж, маючи перед собою 120 відповідей, подаємо ті з них, котрі, сподіваємося, виявляться цікавими для наших читачів.

Отже, зі 120 передплатників 67 відсотків сказали, що читають „Свободу" від „дошки до дошки" кожного тижня, 47 відсотків – що, окрім самого передплатника, читають газету й інші люди; 27 відсотків – що, крім передплатника, читає ще один читач; 11 відсотків – що два читачі; 9 відсотків – що три й більше читачів. Тобто майже 50 відсотків примірників „Свободи" читає більше як одна особа. При цьому від передплатників були коментарі такі: „Передаю „Свободу" знайомим у церкві", „Висилаю в Україну, де її читає ціла вулиця", „Віддаємо в Клюб емеритів" і т. п.

19 відсотів опитаних відповіли, що готові платити за передплату вищу ціну, якщо „Свобода" друкуватиметься в кольорі, і лише 9 відсотків опитаних виявили зацікавлення ідеєю перетворення тижневика у кольоровий журнал.

З тих 120 передплатників 67 осіб (55 відс.) є членами УНСоюзу. 60 відсотків з 120 передплачує „The Ukrainian Weekly". 74 відсотки у додаткових коментарях висловили такі думки: колір не потрібний; не потрібно здорожчувати передплату, особливо коли йдеться про читачів-пенсіонерів. Було чимало схвальних відгуків, подяк за добру працю, за якісне редагування тощо.

Негативні відгуки, зокрема з Канади, стосувалися фактів – на жаль, систематичних, спізнення поштової достави „Свободи". Інші негативні оцінки – з приводу „задовгих" статтей.

В цілому наші передплатники висловллють задоволення газетою.

Між передплатниками, котрі висловлювалися на адресу „The Ukrainian Weekly", було десять осіб, чиї зауваження і поради стосувалися також „Свободи": запровадити в обох тижневиках оголошення про народження, заручини і весілля в українських родинах, бо в громадах цим цікавляться; деякі статті „Свободи" варто перекладати для „The Ukrainian Weekly", і навпаки. Читачам також подобається, що обидва видання вміщують багато фотографій; доцільно збільшити число місць, де можна купити обидва наші тижневики; треба повернутися до практики, коли передплата розглядалася як членська послуга УНСоюзу – цим зміцнилася б структура самого УНС.

Нижче подаємо деякі відповіді наших передплатників.

„Свобода" на правильній дорозі – цікава та добре редаґована. Більше уваги і доступу для загально-українських релігійних, наукових, допомогових і професійних установ і організацій (церковні установи, НТШ, УВАН, УВУ, УКУ, СУА, Пласт та інші), а менше уваги і місця – партійним установам.

Дмитро Ю. Січ,
Алфред Стейшен, Н.Й.

Кольорових сторінок (фотографій) не потрібно, бо їх можна знайти на Інтернеті. Прошу частіше пояснювати абревіятури, бо є так багато організацій, що аж в голові морочиться.

Наталія Кравчук,
Сілвер Спрінґ, Мд.

„Свобода" цікава така, як вона є тепер.

Олексій Коновал,
Арлінґтон Гайт, Іл.

Більше дописів про Україну, Америку і Канаду, але не односторонніх.

Георгій Р. Тершаковець,
Маямі, Фла.

Щоб утриматися при житті, потрібно мати набагато більше реклям, які можна давати окремою частиною.

Віра Боднарук
Веніс, Фла.

В міру можливости подавати відомості: вартість гривні, закордонні інвестиції, аграрна промусловість, її продукція, молочна продукція і м'ясна – експорт, стан промисловости для щоденного вжитку.

Ярослав Закалян,
Лінден, Н.Дж.

Прошу подавати реклямні оголошення з середніх і західних штатів. Успішна реклама допоможе оплатити „Свободу" чи „Український Тижневик".

Ореста Федуняк,
Чикаґо

Я хочу, щоб „Свобода" була з різноманітною тематикою, цікавою і неодносторонньою. Час від часу гарно б було вкинути дотепний фейлетон чи жарт!

Петро Ігнат,
Кліфтон, Н. Дж.

Я сподіваюся на вашу тверду позицію щодо правопису в „Свободі"!! Тримайтеся! Слава вам усім.

Віталій Калініченко,
Вашінґтон, Д.К.

Прошу подавати більше інформацій і дописів про спортове життя в США (українське).

Мирон Стебельський,
Нюарк, Н. Дж.

Дуже оцінюю, що „Свобода" не переходить на англійську мову, а є окремий тижневик для тих, що не володіють своєю мовою. Вигідно було б мати біля свого прізвища дату, доки газета заплачена. Сторінка для дітей, може, притягнула б більше передплатників!

Віра Баніт,
Св. Леонард, Квебек

Бажання, щоб друк був більшим. Забагато церковних дописів. Треба писати і про українців у збройних силах США.

Тимко Бутрей,
Бервик, Па.

Не бачу потреби робити „Свободу" у кольорах. Завжду шукаю за статтями, що пишуть Петро Часто і Лев Хмельковський.

Патриція Винницька,
Бетлегем, Па.

Подавати більше інформацій про: а) економічні ділянки в Україні: машинобудівельну, сталеву, космос, комп'ютерну, енергетику, сільське господарство, конкурентну спроможність, реформи: б) стан науки, дослідні інститути, НАНУ; в) книжкова продукція в Україні, де і як купити.

Михайло Корчинський,
Бетел Парк, Па.

Хотілося б, щоб редактори „Свободи" якимсь чудом впливали на громадських діячів, щоб наладнати співпрацю, а особливо налагодити репрезентацію української спільноти в США, як було колись, як ми приїхали сюди в 1962 році.

Михайло Лесів,
Рочестер, Н. Й.

Збільшіть розділ „Мову про мову". Можна б цю частину переіменувати на „Проблеми відмосковщення". Не переписуйте і не цензуруйте дописів. Чому редактори не відповідають на листи?

Андрій Л. Макух,
Тусон, Аріз.

Тисячі української молоді в Америці і Канаді активні в організованому українському спорті. В таких містах, як Чикаґо, Дітройт, Клівленд, Бафало, Рочестер, Ню-Йорк, Йонкерс, Нюарк є діяльні спортові Товариства. Чому про них не пише „Свобода"? Це теж причина, чому наша молодь не передплачує газети, і не стає членами УНСоюзу. Треба повернути до тієї доброї традиції, що її практикувала „Свобода" в 50-их–70-их роках.

Омелян Твардовський,
Юніон, Н. Дж.

Дякую, з кожним роком газета стає цікавішою (ще пам'ятаю, як „Свобода" мала 8 сторінок). Люблю рубрику О-КИ, бажаю більше пробувати об'єднати новоприбулих (4-ту хвилю) з повоєнними іміґрантами і висвітлювати спільну працю усіх хвиль. Бажано інформувати про нові видання художньої літератури в Україні.

Орися Довгалюк,
Ґлентор, Па.

Я є передплатником „Свободи" з 1950 року. Важко уявити, що українська громада в США змогла б продовжувати громадсько-релігійне-політичне життя без „Свободи"!

Іван Заковоротний,
Ню-Гартфорд, Конн.

Добре було б мати в газеті медичні поради.

Дмитро Марійчук
Делас, Текс.

„Свобода" дуже добре редаґована, цікава і тому з приємністю читаю від „дошки до дошки" і також передплачую англомовний тижневик. Бажаю успіху!

Александра Флорчук
Ворен, Миш.

В загальному газета цікава і різноманітна. В громадському і культурному житті газета стоїть на високому рівні і дуже потрібна.

Ростислав Василенко,
Юніон, Н. Дж.

Газета цікава, але можна друкувати коротші статті, детальні описи, нелади в Україні уже не сприймаються.

Ія Василенко,
Юніон, Н. Дж.

Більше новин про українців на заході Америки, на Фльориді, в Чикаґо і Вашінґтоні. Для цього треба відданих репортерів і постійних контактів.

Юрій Барановський,
Вест Гартфорд, Конн.

На мою думку, задовгі статті про українських науковців з минулого або визначних людей, істориків і так далі – це зайве, нудне, якщо комусь треба, хай загляне до бібліотеки або до української історії. З подякою і вибачте.

Петро Байко,
Парма, Огайо

Менше подавайте статтей і знімків з УККА (от і в цьому числі на 1-ій сторінці – знов УККА), ця організація представляє тільки частину нашої громади. Є багато інших, які також працюють для нашого добра.

Ярослав Куровицький,
Ню-Йорк, Н. Й.

Треба докласти максимум зусиль, щоб залучити „четверту хвилю" в УНСоюз.

Михайло і Марія Гоголі,
Етобіко, Онтаріо

Менше знімок, а більше статтей чи навіть контроверсійних думок.

Іван Кочан,
Ґрес Валі. Каліф.

Від 1993 року живу в Торонто. Читаю „Свободу" „від дошки до дошки". На жаль, газета приходить з тритижневим запізненням, не раз – два-три числа разом.

Михайло Бохно,
Торонто

Бажано було б читати статті так, як у книжці, а не переносити з першої сторінки на прикінцеві сторінки.

Микола Верхогляд,
Бервун, Іл.

Довгі статті треба скорочувати.

Орест Небеш,
Парма, Огайо

Треба вміщувати короткі описи та більше знімків в обидвох часописах про наші звичаї, традиції, роковини, обряди, вистави, святочні та національні концерти з кожного відділу УНСоюзу, щоб таким чином заохотити старших і молодших вписуватись у членство УНСоюзу та передплатити бодай один наш тижневик. Гляньте, знимки в газетах роблять більше добра, ніж тонни книжок по УНС і Україну.

Френк Стубан,
Сейнок, Конн.

Бажаю успішної праці!

о. Богдан Демчук,
Саскатун

(Продовження на стор. 21)

Читачі...

(Продовження зі стор. 20)

Раджу поважніше ставитися до людей, які є активними не тільки в нашому суспільстві, але також в американському. Наприклад, губернатор Пенсильванії Едвард Рендел призначив нашу Уляну Мазуркевич на престижне становище, а її фотографія й новинка про це появилася у „Свободі” аж на 20-ій сторінці?!

Володимир Колюбінський,
Фініксвіл Па.

Думаю, що було б добре, коли б „Свобода” всі свої матеріяли публікувала за сучасним правописом України – з уваги на те, що: 1) це офіційний правопис Української держави; 2) багато публікованих в Україні матеріялів, що їх передруковує „Свобода”, мають документальну вартість і тому не можна в них виправляти правопис і мову („флот”, „клас”, „урок” на „фльота”, „кляса”, „лекція”), бо тоді це фальшуватиме їхнього тексту; 3) в Україні навіть найполітичніші газети („Шлях перемоги”, „Українське слово”) друкують свої матеріяли за офіційним правописом Української держави; 4) щораз більше читачів і співробітників „Свободи” – новоприбулі українці, які звикли до правопису сучасної України.

Адольф Гладилович,
Монреаль

Мене найбільше цікавлять новини з України та новини про українців і інших країн світу. Культурна спадщина, традиції і обряди, календар громадських подій, міжнародні і загальноамериканські події.

Ярослава Кочман,
Томс Рівер. Н. Дж.

В основі, мені подобається „Свобода” такою, як вона є. Мені не треба прикрашення кольором, ні розбавлення коміксами (хоч я почала читати „Свободу” в дитинстві, бо читала про Тарзана!).

Богданна Волянська
Богота, Н. Дж.

Я постійно читаю „Мова про мову”. Але чому „бенефіти”, а не користі. У „Свободі” зауважую такі слова як „волонтер”. Маємо дуже гарне українське слово – доброволець. Або „вечір-бенефіс” – чому не добродійний вечір? Не засмічуйте українську мову.

Мирослав Подоляк,
Легінтон, Па.

Є бажаною колонка на медичні теми або про наше здоров'я. Газета цікава й інформативна.

Іванна Куппета,
Торонто

Друкуйте різну пошту, а не лише „миропамазання”. Менше портретів Ющенка/Чумаченко. Більше виваженої критики, але з різних джерел. Що думають звичайні люди, а не тільки „еліта”. Редакція боїться критики – будь-якої.

Ігор Яременко,
Форт Вели, Ка.

Не друкуйте задовгих статтей, радше коротші, але більше.

Т. Осадца
Вечерсфилд, Конн.

Менше статтей про НТШ-А (або коротші). Коротші статті про історичні постаті. Не писати про людей, які не є членами УНСоюзу. Більше про справи УНСоюзу та його членів, і більше реклями.

Олександер Серафин
Трой, Миш.

Побажання було б, щоб газета виходила два рази на тиждень. В запитнику (в наступному) прошу внести таке запитання на обговорення читачів.

Роман Ричок,
Мейплвуд, Н. Дж.

Я вже в похилому віці, але все ще люблю читати „Свободу” й чекаю на газету нетерпеливо.

Лідія Одежинська,
Філядельфія, Па.

Мені не потрібні кольори. Мені потрібний високий рівень редагування. Порад не даю, бо на поради читача ніхто не звертає уваги. Знаю це з власного досвіду. Редакційні статті слабенькі. Бракує 2-ої сторінки колишнього щоденника „Свободи”.

Ярослав Колодій,
Дженкінтавн, Па.

Прочитавши „Свободу”, висилаю її в Україну.

Марія Слободян,
Едісон, Н. Дж.

Я думаю, що шкода, що вибір поміж „Свободою” і „Тижневиком” є проблемою генераційною. Я також перекладаю цікаві статті із „Свободи” на англійську мову для „Ukrainian-American” знайомим, але ті знайомі не хочуть читати і не мають зацікавлення читати англомовний „Тижневик”.

Надія Мельник,
Рочестер, Н. Й.

Більше бити на характер, щоб люди привчалися додержувати слова, поборювати заздрощі, щоб не кусали помічної руки. „Свобода” є часописом першої кляси.

Іван Івахів,
Денвер, Ко.

Варто друкувати більше спогадів з минулого, бо це справді наша історія, яка дає змогу молоді та жителям України дізнатися правду, а не московські „фабрикації”.

Орест і Любомира Бойки,
Юніон, Н. Дж.

Мова у „Свободі” правильна, однак, час від часу появляються англійські слова, наприклад „волонтери” – замість „добровольці”. Прошу більше дбати про чистоту української мови.

Роман Слиж,
Ралей, Н. К.

„Свобода” в цілому є добра газета, і це нормально – коли деколи сильніші статті, деколи слабші. Якщо часопис втрачає передплатників, то, на мою думку, це тому, що він ніде не реклямується, ані на льокальних ТВ, ані секретарі УНС її ніде не реклямують і не пропонують. Потрібно реклями в усіх, особливо українських, телевізійних програмах, принаймні декілька місяців на рік.

Олександра Дяченко-Кочман
Чикаго.

Тижневик „Свобода ” є дуже добре редагована, цікава газета, але читачів маліє, бо тепер тут шукають щось нового, до газети і громадських справ незацікавлені, збайдужілі читачі.

Михайло Каваць,
Парма, Огайо

Нас особливо цікавлять новини з України.

Орест і Любомира Чапельські,
Ан Арбор, Миш.

Не вживайте зросійщених слів і висловів (*навряд, урок*) – наша мова багата без запозичень на слова і вислови, Хочу бачити в газеті заощаджену суму між щоденним і тижневим випуском „Свободи”. Хочу бачити повернення „Веселки”.

Зоя Турчин,
Еленвіл, Н. Й.

Часописом задоволена. Дякую редакторам і усім, хто трудиться над виданням цінної „Свободи”.

Ніна Квашинська
Річборо, Па.

Дуже дякую за „Свободу”, я читаю щодня, дуже люблю ваші новини і чекаю щотижня вашої газети, бо я стара, ніде не ходжу, то рада чути за Україну, бо я пережила Великий голод, ще й зараз чую, яка я була голодна, як я хотіла їсти.

Барбара Половчак,
Жалфилд, Н.Дж.

Хочу поділитися своїми спостереженнями про дальший напрям і розвиток „Свободи”. Розумію, що існують різниці між таким тижневиком, як „Свобода”, і журналами, що займаються літературною критикою, політичними концепціями чи суспільною проблематикою, як, наприклад, „Сучасність” чи, на жаль, вже неіснуючі „Нові дні”. Все одно, хотілося б щоб матеріяли в „Свободі” зберігали своєрідний „архівний” характер. Отже, що я оцінюю, що я неодмінно читаю в „Свободі”? По-перше, вісті з України, редакційні статті, коментарі О-КИ, статті-коментарі Р. Хом'яка, П. Часта і Л. Хмельковського, рубрику „Мова про мову”, рецензії на книжки, сторінку НТШ, звичайно „Листи до редакції” і некрологи. Інші матеріяли я прямо переочую, хоч свідомий, що вони мають вартість для інших читачів „Свободи”. Моє єдине побажання: більше полеміки на сторінках „Свободи”; полеміки розважної і відважної, без боязні заторкнути „святих корів”, з бажанням відкрити і збагнути правду.
Найповажніша моя проблема з „Свободою” – поштова служба. Продовж останніх шість місяців половина чисел „пропала”, їх я не одержав, а другу половину чисел одержав з місячним чи двомісячним запізненням.
Я сконтактовувався з усіма належними посередниками (льокальним поштовим бюром, Canada Post Customer Service, Canada Post Ombudsman, навіть з бюром мого представника в Парляменті), але без належних наслідків.
Про всю ту свою епопею я недавно написав до Володимира Гончарика – адміністратора „Свободи”.
Окремо хочу порушити справу видруку повних чисел „Свободи” на Інтернеті. Не розумію, який сенс передплачувати тижневик „Свобода”, коли його можна читати без затримки і безкоштовно на Інтернеті. Будь ласка, виясніть мені цей парадокс.

Юрій Ганас,
Гамільтон, Онт.

Раз на рік було б добре подати адреси і числа телефонів українських дипломатичних представників: амбасади і консулятів у США і Канаді.

Мирослав Троян,
Ватертовн, Конн.

Друкування звітів, протоколів засідань УНС (які мало хто читає) є конечним, з різних причин, але реклямування УНС в „Свободі” є зайвим, бо ж „Свободу” читають або члени, або особи, які не мають наміру стати членами, але люблять читати „Свободу”. Новини в „Свободі” є спізнені на 2–3 тижні і тому шкода їх друкувати.

Атанас Т. Кобрин,
Норт Порт, Фла.

(Закінчення на стор. 23)

Читачі...

(Закінчення зі стор. 21)

Назагал уважаю „Свободу" однією з найкращих і поважніших газет в Америці. І невимовно жалую, що спадає число передплатників. Читаю майже „від дошки до дошки", за винятком спорту і вузько-специфічних статтей, які, як правило, надто довгі. Радію появі сторінки поетичного слова – деякі вірші направду дуже гарні.
Побажання: більше листів від читачів. Частіше сторінку „Мова про мову", а крім того – „куточок мовних порад", (але не таких, як було кілька „знавців" „сучасної літературної української мови", для яких мова „Свободи" є „діаспорною говіркою"). Більше особистих спогадів, рецензій на нові видання.
На мою думку – забагато реклям, хоч розумію, що без них фінансово тяжко витримати. Непотрібним вважаю кухарські переписи, комікси і (на жаль) дитячу сторінку (хто її читатиме?).

Людмила Почтар,
Скач Плейнс, Н. Дж.

„Свобода" приходить з великим спізненням – 3 до 4 тижні. Цей примірник я одержала 5 березня 2006 р. Прошу звернути на це увагу.

Владимира Лучків,
Торонто

Не треба зм'якшувати чужомовні слова, назви, бо воно погано звучить.

Василь Таласійчук,
Ґлен Спей, Н. Й.

Дуже цікавлюся законами щодо малого і середнього підприємництва на Україні, шукаю матеріялів про проблеми, успіхи, поради тощо.

Ігор Цап,
Вініпеґ, Манітоба

На мою думку, „Свободі" потрібні реґулярні короткі рецензії на нові українські книжки, вчасні рецензії-відгуки на імпрези, що відбуваються у громадах діяспори, менше уваги до історії і минулого, більше – до сучасности! Я думаю, що „госпіталь" – то радянський вислів, має бути – лічниця.

Дмитро Кузів,
Еленвіл, Н. Й.

Цікаво було б мати постійну рубрику „Ґольф". Не обов'язкова рубрика „Пресовий фонд „Свободи". Раз в рік даємо копійки для допомоги нашій газеті – „Нащо це показувати?! Краще звільнити місце для іншого.

Люба Стасишин (донька Оленка),
Елкрідж, Мд.

Не читаю сторінку „Америка і світ". Про події в Америці слухаю радіо і телебачення.

Михайло Комічак,
Пітсбурґ, Па.

Дуже цікаві репортажі з подорожей по Україні, вартісний розділ „Мова про мову".

Арета Галібей,
Ветчестер, Іл.

Придумайте якусь рецепту для „четвертої хвилі", щоб вони менше читали „Новоє рускоє слово" і „Міст"
.

Ілько Марущак,
Дірборн Гайте, Миш.

Хотіла б, щоб достава була щотижневою або з малим запізненням. На жаль, часто приходить на три а то й чотири тижні пізніше. Знаю, що це не є вина редакції, тому залишаю лише мої бажання.

Неоніла Пашковська,
Торонто

Бажав би більше читати про Україну, хоч чотири сторінки про життя України, про індустрію, заробіток, поступ, економіку, військо, одним словом – про все життя в Україні, бо це нас найбільше цікавить.

Леон Боровець,
Норт Роялтон, Огайо

Моя порада: подавати політичні вісті, заяви чи виступи діячів України безсторонньо і з пошаною, а коментарі – окремо. Чому „Свобода" змінила назву Холм на „Хелм", але не змінює Краків на Кракуф?

Орест Казанівський,
Чикаго

Дорогій „Свободі", яку я передплачую і читаю 55 років, бажаю багато щастя, щоб виходила ще довгі роки і приносила людям багато радости та добрих новин.

Наталія Курилів,
Чикаго

Деякі статті й розмови (interviews) абсолютно задовгі і задетальні. „Український тижневик" перестав передплачувати, бо багато того самого подавалося у „Свободі". Не вірю, щоб за додаткових 30 дол. річно можна втримати якісний кольоровий щотижневий часопис.

Іван Лучечко,
Джерзі Сіті, Н. Дж.

Що дає нам велика знимка багаточисельної родини, яка виїжджає до Америки і належить до чужої нам секти чи віроісповідання? Ще одна причина денаціоналізації. Прошу не вживати зросійщених слів і зворотів: „приз", „клас" і т. д.

Н. Винницький,
Ласал, Квебек

Друкуйте поради лікарів, косметологів.

Марія Сабодаш,
Луісвіл, Кен.

Менше реклями, а більше інтерв'ю з відомими і цікавими людьми, як і з України, так і з діяспори.

Мирослав Лень
Норт Роялтон, Огайо

Намагайтеся поліпшити якість світлин, бо часто на них є відбитки пальців (особливо на світлинах з Президентом В. А. Ющенко). Більше друкуйте статтей про події в Україні (не тільки в західніх областях).

Володимир Колесніченко,
Камп Гіл, Па.

СПОРТ

Вістки з „Чорноморської Січі"

ЮНІОН, Н. Дж. – В четвер, 6 липня, відбулися ігри третього кола літнього футбольного турніру „Кугарс сакер скул" Університету Кейн. Дружина „Ч. Січі" в ролі лідера зустріла сильний німецький клюб „Юніон Кавнті", з яким виграла вислідом – 3:1. На початку цієї зустрічі суперники провели кілька акцій на ворота „січовиків" і вже на 8-ій хвилині здобули ведення – 1:0. Після цього ґоля наша дружина перейняла ініціятиву. Напад все частіше створював критичні моменти під воротами суперників, в яких воротар вдало ловив м'ячі із стрілів Левицького, Гудзія і Пардо. В другій половині змагань К. Вільбур вирівняв рахунок – 1:1, після якого переможні ґолі здобули Андрій Панас і Марко Витвицький.

В четвер, 12 липня, в четвертому колі ігор „Ч. Січ" зустріла клюб „Топ Чойс". В складі цього клюбу виступають досвідчені футболісти з Південної Америки, які бездоганно володіють м'ячем та емоційно ведуть себе на полі.

На 10-ій хвилині напад суперників провів чергову швидку атаку на ворота „Ч. Січі", з якої здобув ведення 1:0. Кілька хвилин пізніше К. Пардо гарним стрілом у верхній кут воріт суперника вирівняв рахунок – 1:1. До кінця змагань вислід мінявся кілька разів. К. Вільбур здобув для „січовиків" ведення – 2:1, але швидко після нього суперники в свою чергу вирівняли – 2:2. Чергові ґолі для Ч. Січі" здобули Пардо, Вільбур і М. Витвицький. В кінцевій зустрічі дружині „Топ Чойс" вдалося знизити вислід до – 5:4. „Ч. Січ" здобула четверту за порядком перемогу і очолює показник ігор, маючи на своєму конті – 12 точок і відношення ґолів 22:9.

Спортова школа „Ч. Січі" на Союзівці

Вже в наступну неділю, 23 липня, відбудеться реєстрація учасників на вишкіл в літній спортовій школі „Ч. Січі", що в цьому році пройде на спортових базах Союзівки. До вишкільних програм входять копаний м'яч (футбол), теніс, плавання і відбиванка (волейбол). На вишкіл приймаються юначки й юнаки у віці 7–18 років життя. Вишкільні програми проводитимуться протягом двох тижнів, від 23 липня до 5 серпня. Учасники можуть брати участь в двох або в одному тижні вишколу. В суботу, 29 липня, учасники першого тижня зможуть взяти участь в Українських спортових іграх молоді, що їх традиційно влаштовує УСЦАК на оселі СУМ в Еленвілі.

Омелян Твардовський

Бокс

Чемпіон „WBA" у найлегшій вазі українець Володимир Сидоренко 16 липня в німецькому місті Гамбургу успішно відстояв належний йому титул, перемігши таїландця Пунсавата Кратингдаенгджима, який до цього бою підійшов без поразок. За результатами дванадцяти равндів всі судді віддали перевагу В. Сидоренкові. Тепер він має 19 перемог та одну нічию у професійному боксі.

У цей же вечір український суперваговик Володимир Вірчіс відібрав титул чемпіона Европи в італійця Паоло Відоса. У шостому равнді Вірчіс завдав правий прямий удар, після якого Відос не зміг піднятися.

Фехтування

В іранській столиці Теграні чоловіча команда українських шаблістів 18 липня на етапі Гран-прі впевнено перемогла збірну Угорщини з рахунком 45:37. На шляху до фіналу збірна України в півфіналі здолала шаблістів Німеччини (45:43). Перемога в командних змаганнях стала для шаблістів України своєрідною компенсацією за невдачі в індивідуальних двобоях, коли жоден з українців не зміг пробитися у чвертьфінал турніру.

Велоспорт

Українець Дмитро Грабовський здобув золоту медалю на молодіжному чемпіонаті Европи з велоспорту, який завершився 16 липня в Голяндії. У перегонах з роздільним стартом Д. Грабовський швидше від всіх проїхав 32-кілометрову відстань.

Футбол

В Одесі на стадіоні „Чорноморець" 16 липня відбулись змагання за Суперчашу України між клюбами „Динамо", Київ та „Шахтар", Донецьк. Кияни перемогли з рахунком 2-0. На 10-ій хвилині відзначився Марковіч, а на 87-ій – Мілевський. Гравець „Динамо" Родолфо на 60-ій хвилині не забув карний. З гравців збірної України, що грали на чемпіонаті світу у Німеччині у складі „Динамо" грали Шовковський, Ребров, Ротань та Мілевський, а у складі „Шахтаря" – Тимощук.

* * *

Після виходу до чвертьфіналу чемпіонату світу з футболу в Німеччині збірна України здійснила найсильніший прорив серед найкращих команд світу у новій і оцінці ФІФА. Українська збірна з 45-го місця піднялася на 15-те!

Очолює список найкращих команд світу Бразилія. Найбільшого падіння зазнала команда Савдійської Арабії, яка з 34-го місця опустилася на 81-ше.

В Італії можуть забрати Чашу світу

14 липня історія конфлікту Зінедіна Зідана і Марко Матераці на ЧС-2006 мала черговий етап розвитку. ФІФА почала дисциплінарне розслідування висловлювань Марка Матераці на адресу Зінедіна Зідана, що спровокували француза на удар італійського футболіста у фіналі чемпіонату світу. Раніше ФІФА ініціювала розслідування тільки щодо Зідана, якому загрожує позбавлення „Золотого м'яча" найкращого гравця ЧС-2006. Зідан заявив, що Матераці образив членів його родини.

ФІФА надало Зіданові можливість подати письмову заяву, у якій він міг би більш точно відтворити слова Матераці (в інтерв'ю телеканалу француз відмовився їх озвучити з цензурних розумінь). Таким правом Зідан може скористатися до 18 липня. Потім Матераці буде вислана копія цієї заяви (якщо вона, звичайно, буде подана), і обидва гравці зможуть постати перед дисциплінарним комітетом ФІФА на спеціяльних слуханнях з цього питання. Слухання запляновані на 20 липня.

Комітет з'ясовуватиме, чи не були висловлювання Матераці дискримінуючими чи образливими щодо раси, кольору шкіри, мови, релігії або походження Зідана і членів його родини.

Останнім часом ФІФА повела жорстку боротьбу з расизмом у футболі. Якщо ФІФА знайде незаперечні докази того, що висловлювання Матераці носили однозначно расистський характер, збірна Італія може бути піддана найсуворішому покаранню, аж до позбавлення звання чемпіона світу 2006 року. Футболіст, який провинився, може бути дискваліфікований на тривалий час. Французький адвокат Меана Муху з Рена заявив про намір звернутися до суду з метою добитися перегравання фіналу ЧС-06.

Зінедін Зідан вдарив Марка Матераці в груди тому, що той образив його матір і сестру. Про це Зідан розповів в інтерв'ю французького телебачення. Він також виключив можливість свого повернення у футбол як гравця.

Капітан збірної Франції занадто серйозно сприйняв слова Матераці щодо його родичів. „Я не мав права так вчинити на очах у мільйонів телеглядачів і дітей, що вважали мене своїм кумиром. Я перепрошую, але не вважаю, що вчинив неправильно. Інакше б всі подумали, що Матераці сказав правду", – додав найкращий футболіст чемпіонату світу.

Популярний британський спортивний канал „Sky Sports" подав список найбільш грубих порушень захисника збірної Італії Марка Матераці. Після фіналу чемпіонату світу, виграного італійцями у збірної Франції, він став одним з найвідоміших грубіянів у футболі.

Були порушення Матераці проти українця Андрія Шевченка (13 травня 2003 року). Марко програв форвардові „Міляна" і, падаючи, встиг вдарити його ногою в область шиї. Відомий також навмисний удар захисника збірної Італії в пах тому ж Андрієві Шевченкові (13 травня 2005 року). У цьому епізоді Матераці спочатку штовхнув Андреа Пірло, а коли в боротьбу вступив капітан збірної України, Марко наніс йому прицільний удар між ніг коліном.

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036
(908) 925-0717

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ

мінімум 10 фунтів

ЛІТАКОМ

2-3 тижні мін. 10 фунтів

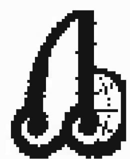
ДОЛЯРИ

Пересилка і доставка

ЕЛЕКТРОНІКА

220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
Відправляємо і полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
Доставляємо пачки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словакії.
Підбираємо пачки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Toll Free 1-800-965-7262

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

DNIPRO CO.

• Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки
• Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ
688 Sanford Ave
Тел.: (973) 373-8783
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1801 Cottman Ave
Tel.: (215) 728-6040

ЙОСИФ КУПЧАК
власник

JOSEPH MEAT MARKET

М'ясні европейські вироби

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: **(732) 442-4660**

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn/Manager
NJ Lic. No. 3212
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

• ПРАЦЯ •

Високої кляси перукарні в Ню-Джерзі приймуть до праці спеціялістів з ділянки усування і ваксування волосся. Вимагається діюча ліцензія.
Резюме слати до:
Self Image Product Boutique & Salon
PShantu@GMail.com
Shantu Patel (973) 722-1852

В тракову компанію потрібні водії з правами CDL і з досвідом роботи. Високу платню і бенефіти гарантуємо.
Тел.: (773) 600-7681 • (908) 720-7713

Потрібна жінка для опіки над 2 дітьми в Ню-Йорку від понеділка до п'ятниці із замешканням або від год. 8-ої до 6-ої веч. Українська і англійська мови побажані.
Тел.: (917) 597-6083

• РІЗНЕ •

Український чоловічий хор „ПРОМЕТЕЙ" запрошує до хору всіх хто любить співати! Хор виконує українські народні, козацькі пісні, сучасні ліричні пісні, релігійні твори.
Тел.: (215) 769-4522 Василь Панчак.

• ДО ВИНАЙМУ •

До винайму апартменти у Glen Spey, NY близько церкви і „Верховини". Велика площа з водоспадом.
2-спальневий частинно умебльований з великим ганком, 250 дол. на тиждень (можна винаймати на рік або довше).
2-спальневий (до 6 осіб) з ганком. Цілковито умебльований, 400 дол. на тиждень.
Тел.: (845) 858-2420 або (570) 491-2179. Христина

Понад 30,000 читачів тижнево дивиться на рекламі!
ОГОЛОШУЙТЕСЯ!
ЦЕ ПРАЦЮЄ!

---

19 West 21st Street, Linden, NJ 07036
Tel.: (908) 862-4747; (973) 763-8778
Fax: (908) 862-7474

ROXOLANA
International Trade, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

• Пересилайте пакунки до нас через UPS
• Додаткова знижка для організацій.
• Користуючись нашими ARS наліпками.
• Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
• Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
• Готові продуктові пакунки з каталогу.
• Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставу. Існують певні обмеження.

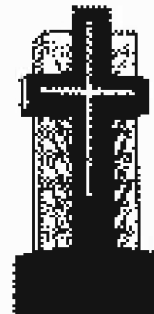
• У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
• Візові послуги в Україну (без запрошення).
• Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
• Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Маємо ліцензію на пересилку долярів.
Також пересилаємо в інші країни.
• Достава $10 за кожне замовлення

Харчовий пакунок „Родинний" з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф., салямі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна $ 59 за 51 ф.

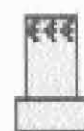
Додаткова оплата за доставу – $10 – західня Україна; $15 – східня Україна
Телефонуйте безкоштовно:
1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC
УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НЮ-ЙОРКУ, НЮ-ДЖЕРЗІ, ПЕНСИЛЬВАНІЇ
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРИТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Спомин про трагічну смерть полковника УГА о. Івана Кипріяна

Жодна з епох, за нашу історичну пам'ять, не завдала стільки терпінь й лиха, скільки їх завдала епоха комуністична. Серед численних мучеників є полковник і музикознавець о. Іван Кипріян, що втратив своє життя у винятково драматичних обставинах в далекому Сибіру.

Народився Іван Кипріян у 1856 році у Сокалі, в українській національно свідомій родині, де закінчив початкову школу, а гімназійне навчання здобував в Сокалі і у Перемишлі. Іван від молодих років був наділений великим талантом до музики, співу і риторики. В середній школі ним зацікавився композитор о. А. Вахнянин, який допомагав йому розвинути його музичний талант. Після закінчення середньої освіти Іван в 1879-1883 роках вчився у Перемиській духовній семінарії та в місцевій музичній школі. У Львові продовжував навчання з музики, здобув звання дириґента, був висвячений на священика і служив у селі Шум'ячі, тепер Турківського району. Вже в 1883 році о. Іван видав „Партитуру церковних хорів" а у 1884 р. написав один із перших в Галичині підручник „Початкові знання з музики і співу". Він популяризував твори М. Березовського, Д. Бортнянського, А. Веделя, М. Вербицького, М. Лисенка.

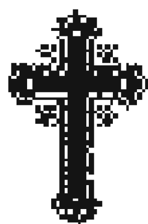
З парафії Шум'ятичі о. І. Кипріяна було переведено до Немирова, Рава Руського повіту, де його застала Перша світова війна. Він зголосився на польового духівника до УГА і з нею пройшов всю кампанію в Галичині і за Збручем. В грудні 1919 р. він був у Самгородку, біля Козятина, в бригадному шпиталі хворих на тиф. Серед хворих о. І. Кипріян не лише виконував душпастирські обов'язки, але й санітарні чинності – перекладав хворих на тиф, одягав їх, чистив коло хворих і годував їх. Далі о. Іван Кипріян потрапив в оточення і був засланий на далекий Сибір, де розігралася його життєва трагедія.

У книзі о. І. Лебедовича „Польові духовники УГА" описано катастрофічне становище, в якому перебував о. І. Кипріян під номером 8-9-8-6. Навкруги панувала найогиднішa наруга над ув'язненими. Отець Іван Кипріян жив у бараку ч. А-332, в якому також жили діти, народжені у таборі. Дітей годували залишками з кухні, після роздання харчів тим, хто працював на лісоповалах, в шахтах. Діти не мали жодної лікарської опіки, тільки о. Іван ними опікувався, ходив до дітей і збирав окрушини на кухні, щоб нагодувати вмираючих від голоду. Було там понад 70 дітей, які терпіли не лише голод, але часто були без одягу, мерзли і тремтіли з холоду і голоду. Священик намагався їх заспокоювати. Скільки тут пролилося пекучих сліз вмираючих дітей і дорослих, скільки невинної пролилося крові!

Справді, о. Іван Кипріян був незвичайною людиною. Він в бараку побудував престіл, при якому відправляв для хворих дітей Служби Божі і молився в сльозах над тілами тих, для яких земні терпіння закінчилися. Він також сам особисто хоронив померлих. Довідавшись, що двадцятеро дітей забрано з бараку і переведено до віддаленої за огорожею клітки без даху, серед морозу і заметілі, бо їх призначено на другий день до розстрілу, отець вирішив в темну ніч, спеціяльним перелазом, попід колючі дроти, дістатися до дітей, щоб в останніх хвилинах їхнього земного життя полегшити їхні страждання. Був це чин Великого Богослова і полковника УГА. Коли він дістався до цієї камерної клітки, всі діти, до краю змерзлі, пригорнулися до свого опікуна. Він їх потішав і молився... Над їхніми головами лютувала снігова морозна завіруха. Вона тривала чотири дні і тому страта не відбулася у визначеному часі. Коли снігова метелиця закінчилася і кати зайшли до клітки, то побачили замерзлих дітей, а серед них – о. Івана Купріяна, який замерз, обіймаючи найменшого хлопчика.

Маємо надію, що о. Іван Кипріян вже має своє визнання у Царстві Божому, а його земне визнання святим буде тільки додатковим скріпленням нашої віри в християнських чеснотах. На мученництві наших праведників зростає наша свідомість, за їхньою допомогою ми здатні глибше зрозуміти найсвітліші ідеали в людському житті.

Ярослав Стех

З жалем повідомляємо, що в середу, 5 липня 2006 р. відійшов у вічність на 89 році життя наш найдорожчий МУЖ, ТАТО І ДІДУСЬ

СВ. П.

АНДРІЙ КЕЙБІДА

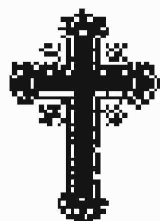
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 10 липня 2006 р. в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. Тіло поховане на Gate of Haven Cemetery, East Hanover, NJ.

У смутку залишені:

дружина	– ЕВЕЛИНА ЕВГЕНІЯ
дочка	– АНДРЕЯ СЕВЕРІНІ
син	– д-р РОБЕРТ з дружиною ДІЯНОЮ
внуки	– КРІСТОФЕР І МЕЛІСА КЕЙБІДИ
	– ЛОРЕН І ТОМАС СЕВЕРІНІ з дружиною МИШЕЛ

Вічна Йому пам'ять!

В пам'ять Покійного можна складати пожертви на: St. John's Ukrainian Catholic Church, 719 Sanford Ave., Newark, NJ 07106

З глибоким сумом і жалем повідомляємо, що в неділю, 4 червня 2006 р. по важкій короткій недузі відійшов у вічність наш найдорожчий БРАТ, БРАТАНОК І ВУЙКО

СВ.П.

д-р права

РОМАН ТАРНАВСЬКИЙ (КУБА)

нар. 9 лютого 1947 року в Берхтесгадені, Німеччина

У смутку залишилися:

брат	– ОЛЕСЬ з дружиною АДОЮ
племінники	– ОРЕСТ з дружиною НАТАЛЕЮ
	– ПАВЛО
тета	– ДАРІЯ КАСЬКІВ
стриянка	– ІРИНА ТАРНАВСЬКА
кузини	– ЛІДА ТАРНАВСЬКА
	– ЮРІЙ ТАРНАВСЬКИЙ з дружиною ОКСАНОЮ і дітьми НАТАЛЕЮ та МАРКОМ
тета	– ЛІДА ДЯЧЕНКО з дітьми ПЕТРОМ І ЗІРКОЮ

та дальша родина в Америці і Канаді.

Вічна Йому пам'ять!

У СУМНУ 25-ту РІЧНИЦЮ ПЕРЕДЧАСНОГО ВІДХОДУ У ВІЧНЕ ЖИТТЯ

СВ. П.

ВОЛОДИМИРА і РОМАНА БАКАЛЕЦЬ

та у 6-ту РІЧНИЦЮ

СВ. П.

ОЛЕГА БАКАЛЬЦЯ

СВЯТА ЛІТУРГІЯ І ПАНАХИДА

була відправлена в храмі св. Юра у Львові, 15 червня Владикою о. Глібом в присутності родин Бакалець і Темницьких.

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

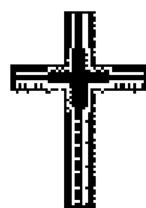
будуть відправлені:

- у селі Ралівка, Самбір – 23 липня;
- у церкві св. Василія у Києві – 23 липня;
- у церкві св. Івана Хрестителя в Гантері, Ню-Йорк – 29 липня о год. 6-ій веч.

Просимо ласкаво згадати їх у своїх молитвах.

Дружина і мама МАРІЯ БАКАЛЕЦЬ

Дочка і сестра ДАРІЯ ТЕМНИЦЬКА з родиною.

Ділимося сумною вісткою, що в середу, 12 липня 2006 р. з волі Всевишнього відійшла у вічність наша найдорожча і незабутня МАМА, БАБА і ЦЬОЦЯ

СВ. П.

ЕВФРОЗИНА ЛЕСИК

з дому ПРИТУЛА

нар. 6 квітня 1926 р. у Братківцях на Стрийщині,

патріотка, медалістка спортових змагань і громадська діячка у Честері, Па.

ПАРАСТАС відбувся у вівторок, 18 липня 2006 р. о год. 7:00 веч. в похоронному заведенні James M. Brower у Валінгфорді, Па.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 19 липня 2006 р. о год. 10:30 ранку в Українській католицькій церкві св. Духа у Честері, а відтак на цвинтарі свв. Петра і Павла у Спрінгфілді, Па., де тлінні останки спочивають побіч покійних чоловіка ВОЛОДИМИРА і сина БОГДАНА РОМАНА.

Залишені в глибокому смутку:

дочка	– ЛЮБОВ ВОЛОДИМИРА
дочка і зять	– ОКСАНА АННА і ПЕТРО ІВАН СТУКАС мол.
син	– ІГОР МИКОЛА
внук	– ПЕТРО ІВАН СТУКАС ІІІ
племінник	– о. РОМАН ПЕТРИШАК з дружиною НАТАЛІЄЮ і сином ДАМ'ЯНОМ БОГДАНОМ
племінниця	– ВІРА ЛЕСИК з родиною
родини	– ПРИТУЛА і БАЧИНСЬКІ в Канаді
	– ФЕРРЕЯ, БАРРОСО й УРТУБЕЙ в Аргентині
	– КОСТИШИН, КОХАНЧИК, КОСТИК, ПЕТРИШАК, ПРИТУЛА і СІКОРА в Україні

ближча і дальша родина, куми, приятелі та знайомі.

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів на свіжу могилу Покійної родина просить складати пожертви на фільмовий проєкт УККА („Film–Sheptytsky": UCCA, Inc., 203 Second Avenue, New York, NY 10003 або на сиротинці в Україні через ЗУАДК („Orphans in Ukraine": UUARC, Inc., 1209 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111).

---

6 СЕРПНЯ 2006 Р. ПРИПАДАЄ ДВАДЦЯТЬ ДРУГА НЕВИМОВНО БОЛЮЧА РІЧНИЦЯ СМЕРТИ мого найдорожчого і незабутнього МУЖА

СВ. П.

д-ра ІЛЛІ АНДРУСЯКА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в катедрі св. Покрови в Дітройті (Савтфілд, Миш.) у неділю, 7 серпня 2006 р.;
в церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку Н. Дж.;
в церкві Успення Пресвятої Богородиці, в Люрді;
в Українській Православній Церкві, в Бразилії.

Про молитви за душу Покійного просить

дружина МАРІЯ

У ПЕРШУ СУМНУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашого дорогого МУЖА, БАТЬКА та ДІДА

СВ. П.

ПЕТРА КОБИЛЕЦЬКОГО

(7/5/46–7/16/05)

була відправлена Заупокійна Служба Божа з Панахидою в неділю, 16 липня 2006 р. в Українській католицькій церкві св. Андрія в Гемптонбургу, Н. Й.

Залишені у смутку:

дружина	**– ІРЕНА**
сини	**– МИХАЙЛО з дружиною ОКСАНОЮ**
	– СТЕФАН з дружиною ХРИСТИНОЮ
донька	**– ЛІСА**
внуки	**– АНДРІЙ, ДАНИЛО, СТЕФАН і АДРІЯНА**

Вічна Йому пам'ять!

З жалем повідомляємо, що в четвер, 7 липня 2006 р. відійшов у вічність наш найдорожчий ТАТО

СВ. П.

ОЛЕКСАНДЕР КОВАР

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 11 липня в українській православній церкві св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. і був похований біля своєї дружини Клави на цвинтарі св. Андрія.

У смутку залишені:

сини	– АНТІН КОВАР
	– ВАСИЛЬ КОВАР

Вічна Йому пам'ять!

У 40-ИЙ ДЕНЬ ВІД СМЕРТИ в неділю, 20 серпня 2006 р. буде відправлятися

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в українській православній церкві св. Юра в Yardville, NJ о год. 10-ій ранку.

Спочивай Тато з Мамою та з Олесем аж поки ми знову зустрінемось.

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ найдорожчого ЧОЛОВІКА, БАТЬКА і ДІДУСЯ 3 серпня 2006 р.

СВ. П.

о. мітрата

ЕВСТАХІЯ-ОСТАПА ҐОШУЛЯКА

довголітнього сотрудника при катедральному храмі св. Йосафата в Торонто

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

будуть відслужені:

- у катедрі св. свщ. Йосафата в Торонто;
- у катедрі св. Юра у Львові;
- у церкві в Івано-Франківську;
- у церкві свв. апостолів Петра і Павла в Чорткові;
- у церкві св. о. Николая в Торонто.

Прошу ласкаво о молитви за спокій душі.

Дружина ДАРІЯ, ДІТИ і ВНУКИ.

У ПРЕСУМНУ ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ найдорожчої МАМИ, БАБЦІ і ТЕТИ

СВ. П.

КАТЕРИНИ КОВШЕВИЧ

з дому ВЛАСЕНКО

що відійшла у вічність 1 серпня 2003 р.

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в суботу, 5 серпня 2006 р., о год. 9-ій ранку

- в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Гантері, Н.Й.;
- в церкві св. Юра у Львові.

Вічна їй пам'ять!

донька	– ХРИСТИНА К. ДУРБАК
внуки	– СОФІЯ, ОЛЕГ-РОМАН ГАСЮКИ
зять	– БОГДАН ГАСЮК
сестрінка	– АННА БОЙЦУН-САВАДЖ із синами ЧАРЛЗОМ і МИХАЙЛОМ

та дальша родина в Україні

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Професійний продавець забезпечення УНС
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922
Toll Free:1-800-253-9862 x3036, Fax 973-292-0900
E-mail:swelhasch@unamember.com

УКРАЇНСЬКИЙ ІММІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІММІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.
- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей Real Estate/Coop Closings (fee for Condo/Coop Purch. in Manh. only is $1000)
- Репрезентування комерційної діяльности
- Securities arbitration
- Розводи
- Запов іти-офіційні заві рення

157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002
(Тільки за попереднім домовленням)

Д-р ТЕОДОЗІЙ КРУПА
Психіятр
138 W. Hanover Ave., Morristown, NJ 07960
Tel.: (973) 539-0253; (973) 539-4937
Приймає за попереднім домовленням

КАРДІОЛОГ
ПЕТРО ЛЕНЧУР, MD, FACC
Board Certified: Cardiovascular Disease, Interventional, Nuclear Cardiology and Internal Medicine.
Єдиний україномовний „Interventional" кардіолог в NY і NJ.
НОВІ КАРДІОЛОГІЧНІ ЦЕНТРИ
Всі основні обстеження проводяться в двох зручно розміщених сучасних офісах

776 E. Third Ave.	1432 Hylan Blvd.
Roselle, NJ 07203	Staten Island, NY 10305
(908) 241-5545	(718) 351-9292

FATA MORGANA
Музика для всіх: весілля, забави, концерти, фестивалі і приватні прийняття.
Тел. до Олексія: (609) 747-1382 або
e-mail oktband@yahoo.com
website www.fata-morganaband.com

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

ОРКЕСТРА „ЛУНА"
Музика на весілля, забави, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail:dumamuse@aol.com

KOZAK CONSTRUCTION, Co.
Ремонтуємо і перероблюємо хати, помешкання, веранди, паркети, кафлі, підлоги, шпаклювання, малювання.
Тел.: (201) 437-3227 • (646) 279-1910

Направляємо!!!
різного роду дахи і „siding".
Tel.: (732) 246-2558

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St, New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Apon Video, P.O. Box 3082, Long Island City, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599
МОЖНА НАБУТИ НОВІ VHS – VIDEO

7808 Волинські весільні пісні і весільні звичаї – VHS
7807 Святкуємо по-нашому VHS+DVD
2008 Присяга Президента В. Ющенка – VHS+DVD
2010 Інавгураційний концерт VHS+DVD
2011 14-та Річниця Незалежности VHS+DVD

Ціна VHS 25.00 дол. DVD 25.00 дол.

РЕКЛЯМА – ЦЕ КЛЮЧ ДО УСПІХУ!
ВІДДІЛ ОГОЛОШЕНЬ І РЕКЛЯМИ
Tel.: **(973) 292-9800 дод. 3040**
Fax: **(973) 644-9510** • **E-mail: svoboda@att.net**
Поштою: **Svoboda, 2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054**
ADVERTISING DEPARTMENT

KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4
karpatycanada@yahoo.com
1-800-265-7189
в Торонто (416) 761-9105
e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
ВІЗИ • АВІАКВИТКИ
ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!